

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRICOLĂ • Anul VII Nr. 11 (336) • Joi 10 iulie 1969 • 16 pagini — 1 leu

DOCUMENTELE PENTRU CONGRESUL AL X-LEA AL PARTIDULUI ÎN DEZBATEREA ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR

CINCINALUL ÎN ACȚIUNE

CHIMIA — SPRIJIN TOT MAI EFICIENT AL AGRICULTURII

Ing. Atanasă DIACONESCU

adjunct al ministrului industriei chimice

Românii se numără printre deschizătorii de drumuri în domeniul chimizării gazului metan. Încă în 1917, acesta a fost utilizat ca materie primă la fabricarea cianamidei de calciu — îngrășămint chimic, iar în 1936, la Tîrnăveni, s-a construit, pentru prima oară în

Europa, o instalație de obținere a amoniacului sintetic, plecînd de la gaz metan. Cu toate acestea, în România anilor de dinainte de Eliberare, industria de îngrășăminte chimice era aproape inexistentă. În timp ce pînă la naționalizarea principalelor mijloace de pro-

ducție nu exista decît o singură fabrică de îngrășăminte chimice — la Valea Călugărească cu o capacitate de 1100 tone pe an — România are astăzi în producție opt mari unități, care în anul 1968 au produs pentru agricultură cantitatea de două milioane tone de îngrășăminte chimice.

În împlinirea celei de a 25-a aniversări a Eliberării patriei și a Congresului al X-lea al partidului, industria noastră chimică se prezintă cu un bogat bilanț de împliniri. Cîteva cifre sînt grăitoare. Producția globală a acestei ramuri a crescut în anul 1968 de 50 de ori față de 1938. Ritmul mediu anual realizat de industria chimică în perioada 1950—1968 a fost de 22,2 la sută, ritm ce depășește pe acela al altor ramuri industriale din patria noastră, fiind superior multor țări europene cu tradiție veche industrială.

În cadrul industriei chimice o atenție deosebită s-a acordat fabricării produselor destinate agriculturii și zootehniei. Nu departe de Bistrița s-a construit Combinatul de îngrășăminte cu azot Pia-

(Continuare în pag. 4-a)

Pag. a III-a

Plenara lărgită a Consiliului Central al U. G. S. R.

ADEZIUNE DE PLINĂ FAȚĂ DE DOCUMENTELE PROGRAMATICE ALE PARTIDULUI

Pag. a IV-a

În prim p'an al preocupărilor :

DIVERSIFICAREA ȘI EXTINDEREA MECANIZĂRII ÎN TOATE RAMURILE AGRICULTURII

de dr. ing. Toma DRAGOȘ

Pag. a V-a

În legumicultură :
OBIECTIVE CANTITATIVE ȘI CALITATIVE, CARE NE OBLIGĂ

de prof. dr. I. MAIER

Pag. a VIII-a

ACTIVITATEA BIOLOGICILOR MAI APROAPE DE NEVOILE PRACTICII

de acad. Alice SAVULESCU

CONCENTRAREA ȘI SPECIALIZAREA PRODUCȚIEI, ATRIBUTE ALE ZOOTEHNEI MODERNE

Ing. Nicolae BARBU

vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii

Ca urmare a sprijinului acordat de partid și stat, a măsurilor tehnico-organizatorice întreprinse, a interesului manifestat de consiliile de conducere și cadrele tehnice din unități, creșterea animalelor a devenit una din principalele ramuri de producție ale agriculturii cooperatiste. În anul 1968, de pildă, aproape 30 la sută din veniturile obținute de cooperative au fost realizate din sectorul zootehnic, aceste unități deținînd în pre-

zent peste 40 la sută din efectivul total de bovine, 26 la sută din efectivul de porcine și 38 la sută din cel de ovine. Zootehnia este însă departe de a contribui, potrivit potențialului ei, la realizarea veniturilor în ansamblul agriculturii.

Tocmai de aceea, pornindu-se de la posibilitățile reale existente, proiectul de Directive al celui de al X-lea Congres al P.C.R. prevede ca producția

globală animală să sporească în anii cincinalului următor cu 25—28 la sută.

Așa cum se apreciază în proiectul de Directive „În perioada următoare, trebuie asigurată dezvoltarea mai rapidă a șeptelului în sectorul socialist, pentru ca acesta să dețină principala pondere în totalul efectivului de animale”.

Realizarea acestor obiective presupune o mai bună organizare a procesului de producție, creșterea substanțială a producțiilor medii obținute de la fiecare animal.

Apreciem ca deosebit de valoroasă indicația cuprinsă în proiectul de Directive, potrivit căreia, producția animalieră, care oferă largi posibilități pentru mărirea veniturilor bănești ale cooperativei agricole, va trebui să sporească într-un ritm mai ridicat. În acest scop : „Se vor dezvolta ferme specializate pentru producția de lapte, carne de porc și de pasăre, cu deosebire în jurul orașelor, în vederea unei mai bune aprovizionări a populației cu aceste produse”.

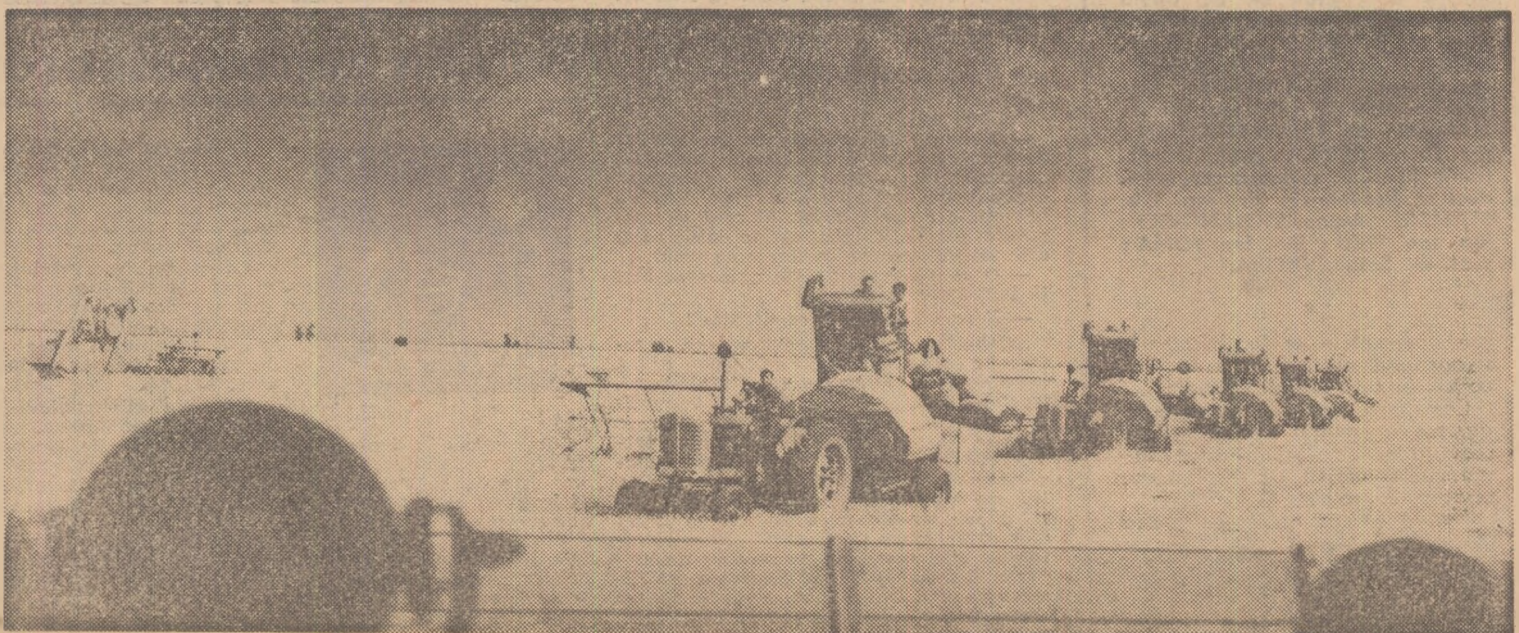
Se știe că rentabilizarea zootehniei este condiționată de aplicarea unor tehnologii de creștere care să asigure producții mari, la un preț cit mai redus. Aplicarea unor asemenea tehnologii

(Continuare în pag. 5-a)

Miez de vară pe ogoarele dobrogene. La I.A.S. Pietreni, județul Constanța, ziua fiercării combiner se măsoară în mii de kilograme de grâu.

Foto: R. CRISTESCU

DOCUMENTELE PENTRU CONGRESUL AL X-LEA AL PARTIDULUI ÎN DEZBATEREA ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR

PLENARA LĂRGITĂ
A CONSILIULUI CENTRAL AL U.G.S.R.

ADEZIUNE DEPLINĂ FAȚĂ DE DOCUMENTELE PROGRAMATICE ALE PARTIDULUI

În zilele de 3 și 4 iulie s-au desfășurat lucrările Plenarei lărgite a Consiliului Central al Uniunii Generale a Indicatelor din România.

Primul punct din ordinea de zi a fost consacrat dezbaterii Tezelor Comitetului Central al Partidului Comunist Român pentru Congresul al X-lea al partidului și a proiectului de Directive privind planul cincinal pe anii 1971—1975 și liniile directoare ale dezvoltării economiei naționale pe perioada 1976—1980.

Cu privire la aceste importante documente programatice ale partidului nostru, tovarășul Gheorghe APOSTOL, reședintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, a făcut o amplă și științifică expunere, în care a trecut în revistă drumul parcurs de țara noastră în cei 25 de ani care s-au curs de la Eliberare, relevând, totodată, perspectiva clară și luminoasă pe care Tezele C.C. al P.C.R. și proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al partidului o deschid pentru dezvoltarea întregii economii naționale, pentru înflorirea vieții materiale și spirituale a poporului român în viitorii ani.

„În anul jubiliar al celei de-a 25-a aniversări a Eliberării patriei de sub jugul fascist — se arată în expunere — poporul român face bilanțul marilor realizări dobândite, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist, în construcția socialismului. Drumul parcurs în acele zile fierbinți de luptă ale anului 1944 și până astăzi este drumul triumfului deplin al celei mai drepte și juste cauză sociale cunoscută vreodată pe acest pământ — socialismul“.

Referindu-se la documentele pentru Congresul al X-lea al partidului, vorbitorul a reliefat trăsăturile esențiale ale acestora, remarcând că ele abordează de pe pozițiile marxism-leninismului problemele și sensurile evoluției societății românești, trasând cu rigurozitate științifică și cuprinzătoare perspectivă arhicunoscute și fundamentale ale partidului, principalele direcții de dezvoltare a țării, orientând întreaga noastră politică internă și externă în perioada următoare. Au fost analizate apoi principalele prevederi ale celor două documente, subliniindu-se sarcinile ce revin sindicatelor din diferitele ramuri ale economiei și culturii în îndeplinirea obiectivelor propuse. „În unitățile agricole este stat — a spus printre altele președintele C.C. al U.G.S.R. — sindicatelor să acorde toată atenția concentrării eforturilor lucrătorilor din această sferă către îmbunătățirea activității și întreținerea a culturilor, desfășurarea în bune condiții a campaniei de recoltare de vară, accelerarea ritmului de executare a lucrărilor de irigații și utilizarea deplină a celor existente, asigurarea producției de legume și a fondului de stat, în vederea îmbunătățirii provizionării populației, intensificarea acțiunii pentru îngrijirea și păstrarea efectivului de animale și ridicarea productivității lor“.

În cadrul dezbaterii documentelor pentru Congresul al X-lea al partidului au vorbit numeroși participanți. Cuvântul lor a fost străbătut de hotărârea fermă de a-și spori contribuția la îndeplinirea planului de stat pe anul în curs, an hotărâtor pentru îndeplinirea prevederilor actualului cincinal, a angajamentelor luate în întrecerea socialismului, de a-și mobiliza și mai mult forțele în vederea transpunerii în viață a programului grandios ce va fi adoptat de Congresul al X-lea al P.C.R.

În încheierea dezbaterilor la primul punct din ordinea de zi, Plenara lărgită a C.C. al U.G.S.R. a aprobat în unanimitate, într-o atmosferă de puternic entuziasm, o scrisoare adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R. În scrisoare se arată că participării dau o înaltă apreciere și își exprimă totala adeziune față de Tezele C.C. al P.C.R. și proiectul de Directive ale Congresului al X-lea, documente programatice de o excepțională valoare teoretică și practică pentru evoluția întregii opere de edificare socialistă a României, relevându-se, totodată, hotărârea nestrămutată a organelor și organizațiilor sindicale, a tuturor membrilor sindicatelor de a întâmpina Congresul al X-lea al partidului și cea de-a 25-a aniversare a Eliberării patriei cu tot mai mari izbânzi pe calea făuririi viitorului luminos al națiunii noastre și înfloririi României socialiste.

În continuarea lucrărilor, Plenara a dezbătut „Raportul cu privire la preocuparea organelor și organizațiilor sindicale pentru îmbunătățirea stării de sănătate a salariaților, a asistenței medicale și respectarea măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor profesionale și accidentelor de muncă“, adoptând și o hotărâre în acest sens. De asemenea, Plenara a adoptat în unanimitate o Hotărâre prin care aprobă activitatea desfășurată pe plan internațional în semestrul întâi al anului 1969 de Comitetul Executiv și Secretariatul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor.

Extinderea îmbunătățirilor funciare — acțiune de mare amploare

Gospodărirea cât mai chibzuită a patrimoniului funciar, punerea în valoare a noi suprafețe agricole, constituie obiective majore în agricultură. În toate părțile țării lucrările de îmbunătățiri funciare cunosc o amploare fără precedent. Vaste sisteme pentru irigații și desecări au luat și vor lua ființă și în județele Ilfov, Ialomița și Teleorman, unde există largi posibilități pentru extinderea, în viitorul cincinal, a unor astfel de lucrări. La realizarea lor o contribuție importantă trebuie s-o aducă și D.I.F.O.T. București.

Dezbatînd în adunarea generală de partid documentele pentru Congresul al X-lea al P.C.R., colectivul direcției respective și-a exprimat deplina adeziune față de politica partidului, hotărârea de a îndeplini sarcinile ce-i revin.

— Proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R. — a arătat în cuvîntul său tovarășul ing. Virgil MATTEI, directorul D.I.F.O.T., prevede pentru următorii ani un amplu program de îmbunătățiri funciare.

În perioada 1971—1975 sînt prevăzute importante lucrări de îmbunătățiri funciare și în unitățile din cele trei județe amintite; numai în județul Ilfov vor fi amenajate pentru irigații circa 400 000 de

„Cerealele vor continua să dețină locul principal în producția vegetală, ajungînd în anul 1975 la 17,5—18,5 milioane tone“.

(Din „Proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R.“)

LA I.A.S. CĂMĂRAȘ, JUDEȚUL CLUJ

Posibilități reale de sporire a producției

Dezbaterile din cadrul adunării generale extraordinare a comunistilor de la I.A.S. Cămăraș, județul Cluj, consacrate documentelor pentru cel de al X-lea Congres al partidului a constituit o vie manifestare a adeziunii față de politica internă și externă a partidului.

Insistînd asupra prevederilor documentelor ce vor fi prezentate celui de al X-lea Congres al P.C.R., tehnologul șef al întreprinderii, ing. Paul PINES, șefii de fermă Gheorghe BRICIU, Alexandru CURITAN și Grigore ALUȘ, mecanicul Ioan FĂRCAS, mecanicul Ioan CHIUREANU și alții au subliniat în cuvîntul lor că întreprinderile agricole de stat au toate condițiile create și tre-

buie să se situeze în prima linie a ofensivei pentru sporirea producției agricole.

Analizînd rezultatele obținute pînă în prezent (în 1968 întreprinderea agricolă de stat Cămăraș a obținut, în condiții de secetă, 2942 kg/ha la grâu și 3276 kg/ha la porumb-boabe) vorbitorii și-au exprimat convingerea că întreprinderea lor poate să realizeze producții cu mult superioare în 1969 și în anii viitori.

Dezbaterile au scos în evidență și preocupările pentru dezvoltarea sectorului zootehnic al unității.

Participanții la adunare au făcut o serie de propuneri menite să asigure modernizarea continuă a producției agricole. Ing. Paul PI-

NES, bundoară, a propus ca cercetarea științifică în domeniul construcției de mașini agricole să fie orientată spre crearea unor tipuri de utilaje pentru mecanizarea completă a recoltării și transportului furajelor. De asemenea, s-a relevat necesitatea producerii, pentru culturile de cereale păioase, a unui erbicid care să aibă la temperaturi joase și luminositate redusă efecte mai mari decît Diclordonul sodic, utilizat în prezent.

Întreaga masă a participanților la adunare și-a manifestat hotărârea ca printr-o muncă permanentă să-și aducă contribuția la îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cîntecul Congresului al X-lea al partidului, anouă care prevăd livrarea de către întreprindere în acest an, pește plan, a 51 tone de grâu, 58 tone de porumb-boabe, 14 tone de carne, 10 tone de pește, 480 hl de lapte și alte produse.

Petre CRISTEA

astfel ca sistemul respectiv să funcționeze cu capacitatea maximă. Aceste grupe ar urma să efectueze, la sfîrșitul campaniei de irigații, revizuirea întregului sistem și pregătirea lui pentru anul viitor. Asemenea propuneri au fost făcute și de alți vorbitori. Tovarășul Enciu GHEORGHE, inginer proiectant, a propus înlocuirea tuburilor metalice, la efectuarea forajelor și a altor instalații, cu tuburi de azbociment, în scopul obținerii unei eficiențe economice mai ridicate. S-a insistat, de asemenea, asupra necesității organizării unor unități intercooperatiste, capabile să revizuiască și să repare utilajele de pompare și de aspersiune.

Participanții la dezbaterile adunării generale de partid — printre care inginerii Vasile ALEXANDRU, șeful atelierului de cartare a solului, Nicolae FLORIAN, șeful atelierului de studii topografice, Vasile COSMULESCU, consilier la sectorul de proiectare și alții — au reliefat, în unanimitate, necesitatea întăririi sprijinului tehnic care va trebui acordat unităților de producție și în primul rînd, cooperativelor agricole. Totodată, s-a pus accentul pe reducerea continuă a cheltuielilor de producție și micșorarea prețului de cost al lucrărilor.

Angajamentele luate de colectivul de muncă al D.I.F.O.T. București cu prilejul dezbaterii documentelor pentru Congresul al X-lea al P.C.R., dovedesc dorința fierbinte a lucrătorilor de aici de a obține noi realizări în activitatea lor, de a contribui la extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, la sporirea producției agricole.

F. NICOLAE

În dezbateri: DOCUMENTELE PENTRU CONGRESUL AL X-LEA

ÎN PRIM PLAN AL PREOCUPĂRILOR

Diversificarea și extinderea mecanizării în toate ramurile agriculturii

Accentuarea procesului de dezvoltare și modernizare a bazei tehnico-materiale a agriculturii în perioada 1971—1975, constituie unul din obiectivele importante ale proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al partidului nostru. El are ca scop creșterea producției agricole, valorificarea condițiilor naturale, folosirea mai bună a resurselor de muncă. Una din căile principale de atingere a acestui țel — precizată și ea în proiectul de Directive — este extinderea mecanizării în toate ramurile producției agricole.

Obiectivele marelui program al viitorului cincinal constituie pentru noi, cei din sectorul de cercetare a mecanizării agriculturii, jaloane în desfășurarea întregii activități de viitor.

Rezultatele obținute până acum, constituie, fără îndoială, o bază serioasă de pornire. Ca rezultat al muncii de cercetare, acțiunea de diversificare a parcului de tractoare și mașini agricole, începută în actualul cincinal, a permis introducerea în fabricație a circa 80 tipuri noi de mașini. Asimilarea tractorului de 40 CP în șase variante constructive și a unora din mașinile specifice acestui tip de tractor a contribuit la începerea introducerii mecanizării în legumicultură, viticultură, pomicultură și pe terenurile cu pante mai mari de 14°.

Nu ne putem opri aici. Cercetările noastre vor fi îndreptate în perioada următoare către completarea mecanizării lucrărilor, nu numai în sectoarele amintite ci și în cultura plantelor de nutreț și în zootehnie. Cele aproape 100 de tipuri noi de mașini și instalații agricole, prevăzute a se introduce în aceste ramuri, vor permite ca, într-o perioadă scurtă, să se poată ridica în mod substanțial gradul de mecanizare în agricultură.

Cercetările pe care le întreprindem și care vor fi, în continuare, dezvoltate vor răspunde unor cerințe acute ale practicii. Iată câteva din domeniile în care procesul de producție va cunoaște progrese deosebite pe linia modernizării și a creșterii productivității muncii. În cultura plantelor tehnice, de pildă, cu mijloacele existente este posibilă în prezent doar mecanizarea lucrărilor principale. Pe baza cercetărilor făcute

de institut se va putea trece de la recoltarea în mai multe etape a cartofilor și sfeclii de zahăr, la recoltarea într-o singură fază, cu ajutorul combinelor. În legumicultură, unde până de curind au fost mecanizate numai lucrările solului, cele de semănat și plantat, se va putea trece la mecanizarea recoltării și condiționării produselor. Efectele economice ale acestei acțiuni sînt mai mult decît evidente: dacă cheltuielile necesare în 1965 pentru cultura unui hectar de tomate destinate industrializării sînt considerate a fi egale cu 100, în 1970, în condiții de mecanizare parțială, ele vor fi doar de 52,7, iar în 1975, prin realizarea mecanizării totale, doar de 22,2. Față de același an—1965 — necesarul de forță de muncă, scotit în orom/ha, va scădea la 38,1 la sută în 1970 și la 7,2 la sută în 1975.

Pe baza cercetărilor, într-o perioadă relativ scurtă, vor putea fi introduse în viticultură utilajele necesare pentru mecanizarea cîrmitului lăstarilor, pentru lucrat cu freza între rînduri, administrat îngrășăminte organice, tocat coar-

dele tăiate în vederea încorporării în sol, lucrat intervalul pe rîndurile de butuci, distribuit îngrășăminte chimice concomitent cu aratul și cu prășitul. Ca rezultat, față de situația anterioară introducerii sistemului de mașini pentru viticultură, în viile pe rod cu distanța între rînduri de 1,6-2,2 m, situate pe terenuri de șes, cheltuielile directe la lucrările anuale se pot reduce cu 32,6 la sută, cu mijloacele în curs de introducere în etapa actuală, și cu 49,8 la sută, în etapa de perspectivă. În perioada următorului cincinal, în pomicultură se va mecaniza tocarea crengilor, se vor introduce platforme pentru ușurarea recoltării și a tăierii corôanei pomilor, remorci pentru transportul fructelor și alte utilaje.

Atenția ce se acordă în continuare dezvoltării suprafețelor irigate implică o preocupare corespunzătoare din partea cercetărilor institutului nostru. Avem, astfel, sarcina de a studia posibilitățile de perfecționare și diversificare a utilajelor folosite pentru amenajarea și exploatarea sistemelor de irigație. Se prevăd, să se introducă pluguri pentru săpat canale, acționate de tracoarele U-651 și S-650, un dispozitiv de administrat îngrășăminte în apa de irigație, un agregat pentru transportul aripilor de ploaie, un greder purtat pentru tractorul de 55 CP, pe roți și pe șenile, o mașină pentru curățat și profilat canale pentru tractorul S-650, aspersoare cu pluviometrie medie, aripi de ploaie din polietilenă și altele.

Sarcinile prevăzute de proiectul de Directive ne impun să ne aducem o contribuție sporită și în domeniul atât de important al industrializării agriculturii, la realizarea, în cît mai bune condiții, a complexelor de creștere și îngrășare a animalelor, a noilor tipuri de sere, a fabricilor de nutrețuri combinate etc. De aceea, printre obiective-

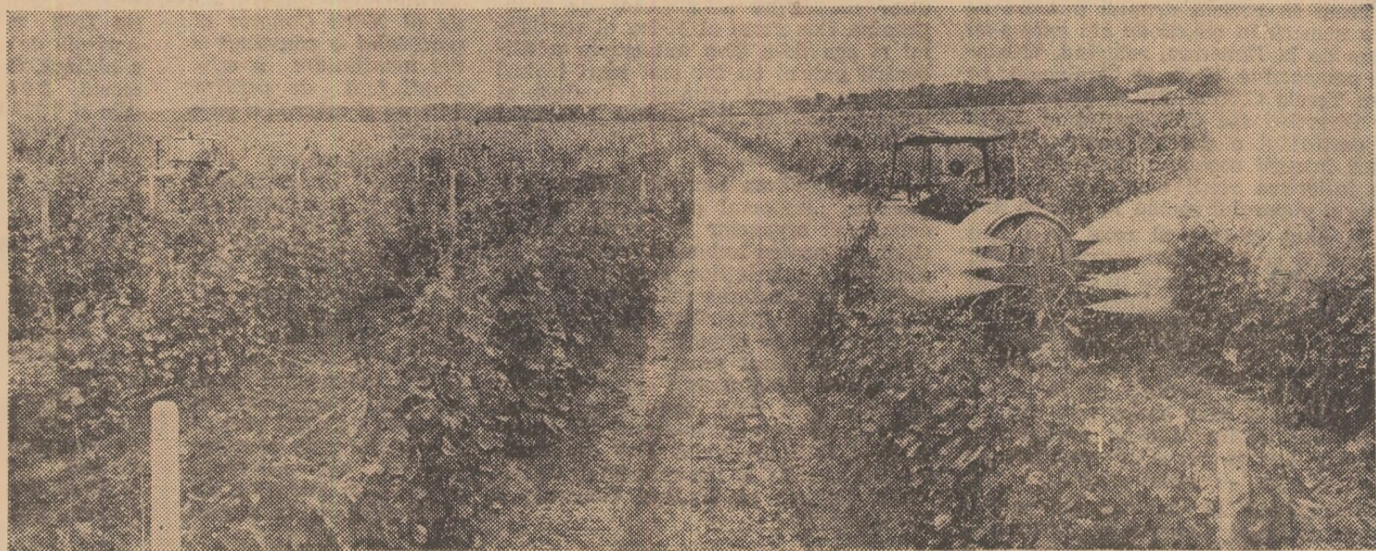
le cercetărilor noastre se numără introducerea unor utilaje de mare productivitate: instalații moderne de sortat și ambalat ouă, incubatoare și eclozionate cu echipamente automatizate etc.

În complexa activitate pe care o avem de desfășurat pe linia extinderii mecanizării, ne-am propus să dăm o atenție mai mare în viitor diversificării gamei de mașini și instalații acționate electric, asigurînd totodată o utilizare cît mai economică a energiei electrice, precum și lărgirii automatizării a diverselor procese de lucru.

Introducerea de noi tipuri de tractoare și utilaje agricole ne obligă să studiem și să elaborăm tehnologii superioare la toate culturile agricole, lucru de care depinde reducerea cheltuielilor de investiții și a celor de amortizare a mașinilor. În acest domeniu ne înscriem, printre principalele preocupări, studiul posibilităților de mecanizare a mai multor lucrări agricole, utilizînd un număr redus de mașini, prin formarea agregatelor combinate. Pe lângă rezultatele economice, un asemenea mod de utilizare a mijloacelor mecanice contribuie la menținerea calităților solului. Mecanizatorii așteaptă, totodată, din partea cercetării elaborarea de tehnologii moderne de reparare, exploatare și întreținere a utilajelor, corespunzătoare înzestrării tehnice superioare a unităților de producție.

Prin acest amplu program de activitate, cercetătorii institutului nostru, într-o colaborare strînsă cu sectorul industriei constructoare de mașini agricole își vor aduce contribuția la realizarea marelui program stabilit de partid pentru dezvoltarea și modernizarea bazei tehnice a agriculturii.

Dr. ing. Toma DRAGOȘ
directorul I.C.M.A.

I.A.S. Urziceni, județul Ilfov. Stăpînită de oameni pricepuți, tehnica modernă este o armă redutabilă pentru apărarea recoltei de struguri.

Foto: Gh. AMUZA

CHIMIA — SPRIJIN TOT MAI EFICIENT

(Urmare din pag. 1)

tra Neamț, unitate care produce anual peste 200 mii de tone de azotat de amoniu și uree, iar în centrul Transilvaniei, cel de la Tg.-Mureș. La Craiova, în combinatul destinat chimizării complexe a gazelor naturale, producția de bază o constituie azotatul de amoniu și ureea, iar la Turnu Măgurele îngrășămintele complexe. La sfîrșitul acestui an, industria noastră chimică va produce de aproape trei ori mai multe îngrășăminte chimice decît în 1965, din care de 3,9 ori mai multe îngrășăminte cu azot și de 1,8 ori mai multe îngrășăminte cu fosfor.

Sporirea producției de îngrășăminte a fost însoțită de importante schimbări calitative, în sensul creșterii ponderii sortimentelor cu eficacitate economică ridicată, cum sînt îngrășămintele concentrate, (ureea) și îngrășămintele complexe cu 2 sau 3 substanțe active.

Ne aflăm în plin efort pentru înfăptuirea obiectivelor actualului cincinal și pentru pregătirea realizării etapelor următoare de dezvoltare a economiei naționale. Lucrătorii din industria de îngrășăminte chimice se străduiesc să lichideze acele lipsuri și greutăți care au generat restanțe în livrarea la timp a îngrășămintelor chimice. Putem anunța astfel, apropiata intrare în funcțiune a

unor instalații ce se află în probe tehnologice la combinetele de la Craiova și Turnu Măgurele. O atenție deosebită acordăm, de asemenea, îmbunătățirii raportului azot/fosfor. Ca urmare, la sfîrșitul anului 1970, datorită intrării în funcțiune a noi unități moderne, vom putea livra îngrășăminte chimice cu un raport îmbunătățit de azot/fosfor și anume de 2,2/1. S-a îmbunătățit totodată calitatea produselor în ceea ce privește tendința de aglomerare precum și ambalarea: toată producția de îngrășăminte cu azot, de exemplu, se livrează acum în saci de polietilenă sau hirtie tratată cu diverse substanțe pentru a micșora sau anihila total tendința de aglomerare, mai ales a azotatului de amoniu pur.

S-a realizat, de asemenea, în ultima vreme o colaborare mai strînsă cu organele Consiliului Superior al Agriculturii nu numai în privința îmbunătățirii calității produselor, a diversificării lor, ci și la alegerea profilului noilor unități și la amplasarea lor.

Realizarea sarcinilor ce ne revin în viitorul cincinal depinde în mare măsură, de desfășurarea lucrărilor pe șantierele noilor obiective industriale. Confirmînd această necesitate cu ocazia recentei vizite la noul combinat de îngrășăminte cu azot ce se construiește la Slobozia, secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat ca, în

etapa de față să se aibă în vedere, în primul rînd asigurarea unui ritm susținut al lucrărilor pe șantier, a unei bune organizări a muncii. Este o recomandare care privește în egală măsură proiectantul, constructorul și beneficiarul. Colaborarea lor tot mai strînsă se va concretiza în punerea în funcțiune, la timp, a noilor unități destinate fabricării produselor necesare agriculturii. Pe această cale, la sfîrșitul anului 1975 producția de îngrășăminte chimice se va ridica — așa cum se arată în proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al partidului — la 2.400.000 de tone de substanță activă, cu ajutorul căreia se va realiza un spor de recoltă capabil să hrănească 48 milioane de oameni.

Pe lângă creșterea producției de îngrășăminte chimice, proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al partidului prevede și lărgirea gamei de produse pentru combaterea dăunătorilor, de biostimulatori și de medicamente de uz veterinar. Succesele obținute în acest domeniu sînt o cheazăie că sarcinile viitoare vor fi înfăptuite. În fabricile producătoare de clor și îndeosebi la uzina chimică din cadrul grupului industrial de petrochimie Borzești se realizează în prezent numeroase sortimente de insectofungicide, erbicide, raticide, iar la fabricile de medicamente se produc bio-

stimulatori cu efecte economice importante. Tratarea semințelor de grîu cu produse chimice împotriva mîlurii, de exemplu, evită pierderi anuale pe întreaga țară de aproape 500 mii de tone pe an. Ingenioasele combinații de antibiotice, vitamine și microelemente adăugate în hrana animalelor și păsărilor reduc timpul de îngrășare cu 30 la sută. Prin folosirea, în același mod, a biostimulatorilor producția zootehnică este mărită de 1,4—1,5 ori. La finele anului trecut, au fost puse în funcțiune noi capacități de biostimulatori, printre care vamixuri și vitamina B₆ la Uzina de medicamente București, pantotenat de calciu la fabrica „Terapia” din Cluj, vitaminele B₁₂ și B₂, Vitaurum și antibiotice de sinteză la Fabrica de antibiotice din Iași. Vamixurile sînt fabricate pentru prima oară cu acid nicotinic produs la Combinatul din Craiova, care realizează și un disponibil destinat exportului. Anul acesta, gama de biostimulatori se va lărgi cu noi produse; se vor realiza, totodată, peste 100 medicamente de uz zooveterinar.

Cerințele crescînde ale dezvoltării agriculturii impun colectivelor din industria de îngrășăminte, de antidăunători, de biostimulatori și de medicamente, desfășurarea unei munci susținute. Ele sînt hotărîte să nu precupețească nici un efort pentru a atinge obiectivele actualului plan cincinal și ale viitoarei etape de dezvoltare a economiei noastre naționale.

În dezbateri: DOCUMENTELE PENTRU CONGRESUL AL X-LEA

Componentă de bază a agriculturii noastre, legumicultura a înregistrat în ultima vreme progrese evidente. Piața a fost mai bine aprovizionată cu legume proaspete, fabricile de conserve au dispus de materia primă necesară unei activități în dezvoltare și, lucru tot atât de important, produsele legumicole românești au devenit din ce în ce mai solicitate peste hotare.

Luând în considerație succesele de până acum dar, mai cu seamă, multiplele resurse încă insuficient valorificate proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R. acordă o deosebită atenție acestui sector, căruia i se stabilesc sarcini sporite. Se prevede astfel, un salt considerabil în ceea ce privește creșterea producției care, în 1975, trebuie să ajungă la 4-4,1 milioane de tone.

Calea prin care se va putea realiza acest obiectiv nu este, nicidecum, cea a sporirii suprafețelor. Experiența stațiilor experimentale și a numeroase unități agricole care obțin recolte mult mai mari la hectar decât cele realizate, în medie pe țară, scoate în evidență eficiența unor acțiuni menite să determine întărirea caracterului intensiv al legumiculturii. De aceea, apreciem că producțiile stabilite se pot realiza fără a majora suprafața cultivată, în prezent, cu legume.

Pirghiile asupra cărora va trebuie să acționăm sint, și ele, precizate în proiectul de Directive: continuarea îmbunătățirii a bazei materiale, folosirea ei eficientă, producerea și utilizarea semințelor din soiuri de calitate, aplicarea unor tehnologii superioare.

O influență hotărâtoare asupra producției medii la hectar o are irigarea culturilor. Creșterea suprafețelor amenajate, la nivelul prevăzut de Directive, asigură nu numai posibilitatea irigațiilor integrale a suprafeței cultivate cu legume ci și stabilirea unor perimetre noi în zone cu condițiile favorabile de temperatură și cu soluri potrivite.

Toate acestea favorizează continuarea acțiunii de concentrare a producției de legume în zone care să intrunească, în optim, toate condițiile necesare practicării unei legumiculturi avansate și de specializare a unor unități. În acest sens mi se par deosebit de judicioase măsurile dezbătute la recenta ședință de lucru a Consiliului Superior al Agriculturii în vederea profilării unui număr de 20 de județe în direcția producerii de legume-marfă. La stabilirea unităților se va pleca, așa cum s-a precizat, de la acelea care de pe acum cultivă mari suprafețe având tradiție și experiență. Cultivând cel puțin 100 hectare ca legume în condiții de iriga-

re, fiecare din cooperativele agricole specializate va putea aplica cu maximum de eficiență tot ceea ce oferă tehnica modernă.

În acest sens, aș vrea să abordez o problemă de deosebită actualitate: aceea a tehnologiei. În condițiile culturii irigate este necesar ca ea să fie

sporirea, în viitor, a cantităților de îngrășăminte minerale, a insecticidelor și fungicidelor, precum și a substanțelor erbicide. Și folosirea lor implică schimbări în tehnologia culturii legumelor. O mare atenție trebuie să se acorde — atât de către oamenii de știință cît și de către specialiștii din unități —

tar este folosirea intensivă a terenului legumicol. Cercetări recente, întreprinse în țara noastră, demonstrează că, pe una și aceeași suprafață de teren, se pot efectua două sau chiar trei culturi. Rezultatele au fost confirmate de practica a numeroase unități, care au obținut, pe această cale, producții foarte mari.

Documentele de partid și de stat subliniază importanța eșalonării producției de legume. Pe această linie se stabilește sarcina de a se extinde suprafețele adăpostite cu mase plastice, precum și suprafețele de sere. Cultura legumelor în adăposturi protejate cu mase plastice se dezvoltă în ritm accelerat în toate țările cultivate. Au apărut o mare varietate de materiale și numeroase tipuri constructive de adăposturi. Unele dintre ele au fost aplicate și în țara noastră, cu bune rezultate. Este necesar ca și industria noastră să producă o gamă mai variată de mase plastice, dar, mai ales, să fabrice peliculă armată, din polietilenă și P.V.C., care are o mai mare durată de întreținere decât pelicula actuală.

În țara noastră s-au construit, în ultima perioadă, pe mari suprafețe, sere de tip industrial. Prin extinderea lor se vor realiza cantități sporite de legume, în perioada cea mai deficitară iarna-primăvara. În astfel de sere se obțin producții care ajung la 130 sau chiar 250 de tone la ha: ele pot să fie și mai mari dacă vom stabili tehnologii noi și vom întrebuința soiuri și hibrizi mai productivi.

De altfel, crearea unor soiuri și hibrizi de legume competitivi, care, pe lângă însușirile de calitate, să aibă o mare rezistență la boli și dăunători este o problemă foarte actuală pentru întreaga legumicultură, căreia proiectul de Directive îi acordă o importanță deosebită. Apreciem că, în scurtă vreme, vom asigura, în cea mai mare parte, necesarul de seminte de legume pentru culturile din cîmp și că la unele sortimente avem posibilitatea să producem și seminte pentru export.

Este limpede că prin măsurile preconizate de proiectul de Directive, legumiculturii îi sint create condiții de continuă dezvoltare. Sarcinile prevăzute sint pe deplin realizabile și îndeplinirea lor stă în mina noastră, a celor care lucrăm în cercetare și învățămînt, a specialiștilor din unitățile cultivate de legume.

Prof. dr. I. MAIER
șeful catedrei de legumicultură
la Facultatea de horticultură
București

ÎN LEGUMICULTURĂ

Obiective cantitative și calitative care ne obligă

Rod bogat la serele intercooperatiste din orașul Gh. Gheorghiu-Dej.

Foto : AGERPRES

substanțial reconsiderată. Căci a aplica culturilor irigate metodele practicate „la uscat”, înseamnă a renunța, de la bun început, la o importantă sursă de sporire a recoltelor. Este necesar, totodată, să extindem peste tot mecanizarea. Va trebui, cu alte cuvinte, să facem legumicultură mecanizată, în condiții de irigare.

Se prevede, în proiectul de Directive,

utilizării rașionale a îngrășămintelor. Este timpul să se facă un serios pas înainte, trecîndu-se de la aplicarea empirică a acestor îngrășăminte, la administrarea lor pe baza cartării prealabile a solului și în conformitate cu cerințele specifice ale plantelor.

O verigă de cea mai mare însemnătate pentru sporirea producției la hec-

CONCENTRAREA ȘI SPECIALIZAREA

(Urmare din pag. 1)

sînt posibile în ferme zootehnice mari, în complexe de creștere a animalelor. Aici, concentrarea producției permite hrănirea și îngrijirea animalelor pe baze științifice, tipizarea construcțiilor, permanentizarea muncitorilor și creșterea calificării lor, folosirea rașională a cadrelor de specialiști din zootehnie, efectuarea în condiții optime a muncii de selecție a animalelor, în vederea creșterii potențialului lor productiv. Ca urmare, productivitatea muncii crește considerabil iar producția, uniformă din punct de vedere calitativ, capătă caracter de serie, se realizează în partizi mari și se livrează ritmic. În acest spirit, într-o recentă ședință de lucru organizată la Consiliul Superior al Agriculturii, s-a stabilit ca, în perioada care urmează, măsurile cu privire la sporirea considerabilă a producției de carne, în special a celei de porc, să aibă în vedere, îndeosebi, concentrarea efectivelor în complexe de mare capacitate, organizate în cooperativele agricole care dispun de cele mai favorabile condiții naturale și economice.

Agricultura noastră socialistă, cu unitățile de stat și cooperatiste posesoare a unor suprafețe întinse de teren arabil și efective mari de animale, oferă condiții din cele mai favorabile pentru realizarea acestui proces de concentrare a producției.

Exemplul cel mai grăitor îl oferă întreprinderile agricole de stat, care în numai cîțiva ani de aplicare consecventă a principiilor concentrării și specializării producției agricole au atins rezultate dintre cele mai bune. Experiențe numeroase au dovedit că acolo unde procesul de producție s-a dezvoltat în unități rașional profilate, pe temeiul unei specializări cu puține ramuri de producție, dar cu greutate specifică mare, s-au obținut rezultate economice la un nivel superior mediei pe țară sau chiar pe județ. Profilarea, în funcție de condițiile locale și cerințele economiei naționale, constituie o pirghie hotărâtoare pe calea concentrării producției, a realizării unei producții agricole ridicate pe fiecare hectar și pe fiecare animal, cu cheltuieli minime de muncă și mijloace materiale.

Valorificînd experiența întreprinderilor agricole de stat, cooperativele agricole care și-au organizat producția zootehnică după un profil bine determinat, concentrînd în același timp efectivele de animale în ferme specializate pe un singur produs, au obținut rezultate bune. Astfel, în județul Constanța unde s-au efectuat asemenea acțiuni, cooperativele agricole au obținut în anul 1968 cea mai mare producție de lapte pe țară, iar în județul Prahova, datorită organizării unor îngrășătorii de mărime mijlocie pentru tineretul taurin, s-a reușit să se ridice, în ultimii doi ani, greutatea medie de livrare a animalelor cu 65 kg.

Avantajele pe care le prezintă concentrarea producției zootehnice sint multiple și evidente. De aceea, în perioada care urmează, concentrarea producției zootehnice în cooperativele agricole și profilarea acestora pe creșterea a 1-2 specii de animale va constitui una din preocupările principale. Această acțiune va trebui să se desfășoare însă treptat, în condițiile unei permanente creșteri a producției și, în nici un caz, prin reducerea efectivelor de animale. Mărimea fermelor zootehnice specializate va fi

determinată, în principal, de așezarea teritorială a cooperativei agricole, în raport cu marile centre populate și cu puterea economică a unităților. În principiu, un complex zootehnic va avea capacitatea de cca. 500 vaci pentru lapte, 5000-30000 de porci, 36000 de păsări ouătoare sau de 460000 de pui pentru carne.

Acțiunea de concentrare și profilare a producției zootehnice trebuie să se bazeze, în primul rînd, pe utilizarea maximă a capacităților de cazare existente, pe amenajarea lor cît mai economică, astfel încît să poată permite aplicarea tehnologiilor moderne de creștere și exploatare.

Merită evidențiată din acest punct de vedere, inițiativa direcției agricole județene Ilfov în legătură cu generalizarea în producție a unui flux tehnologic eficient pentru creșterea și îngrășarea porcinelor*).

O largă extindere — se mai prevede în proiectul de Directive — va trebui să capete industria de nutrețuri combinate, organizîndu-se fabrici și spații care să aprovizioneze o unitate sau mai multe unități apropiate.

Pe această linie organizarea marilor unități zootehnice din cadrul cooperativei agricole va fi însoțită de dezvoltarea proporțională a producției de nutrețuri combinate. Experiența țărilor cu zootehnie avansată, ca și rezultatele obținute de unitățile agricole de stat, demonstrează că hrănirea animalelor cu nutrețuri combinate, complete în principii nutritivi, determină o reducere a consumului de hrană pe

unitate de produs cu circa 25 la sută și o scădere a prețului de cost în aceeași proporție. Conform calculațiilor preliminare, pînă în 1975 cooperativele agricole vor putea produce cel puțin 2550 mii tone de nutrețuri combinate și 200 mii tone de lucernă granulată sau fînă de lucernă.

Complexele zootehnice din cadrul cooperativei agricole vor fi dotate cu mijloacele necesare extinderii mecanizării și aplicării tehnologiilor moderne de creștere, precum și cu animale din rasa perfecționată. Se preconizează ca fermele de porci să funcționeze ca unități cu circuit închis, cu flux continuu care să asigure o eficiență maximă în folosirea scraafelor și a adăposturilor. În același timp se va urmări ca toate marile unități zootehnice cooperatiste să fie asigurate cu suprafața de teren necesară producerii frajelor de volum pînă la acoperirea integrală a necesităților de consum.

La amplasarea pe teritoriu a acestor unități se așteaptă contribuția substanțială și competentă a tuturor cadrelor care activează în domeniul creșterii animalelor, în agricultură în general.

Cu concursul Institutului de cercetări zootehnice, al stațiilor experimentale, al specialiștilor și cadrelor tehnice din unități, al direcțiilor agricole și uniunilor cooperatiste județene, Consiliul Superior al Agriculturii, în colaborare cu Uniunea Națională a Cooperativei Agricole de Producție, va urmări îndeaproape traducerea în viață a măsurilor privind concentrarea și specializarea producției zootehnice în cooperativele agricole.

Angreajați din plin într-una din cele mai importante acțiuni întreprinse pentru promovarea zootehnicii, pentru creșterea ponderii ei în ansamblul agriculturii, lucrătorii din acest sector întîmpină cel de-al X-lea Congres al P.C.R. și cea de-a XXV-a aniversare a Eliberării patriei cu dorința fierbinte de a contribui din plin la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului nostru.

* Revista „Agricultura” nr. 9 (334) din 26 iunie a.c.

IMPERATIVUL ZILEI

Recoltarea păioaselor, arăturile și însămânțarea culturilor succesive — acțiuni concomitente

Sub acest imperativ s-au desfășurat discuțiile la teleconferința pe care Consiliul Superior al Agriculturii a ținut-o la începutul săptămânii cu județele țării. El a fost dictat de condițiile în care se desfășoară lucrările agricole de vară: vreme instabilă, suprapunere a numeroase acțiuni, necesitatea evitării oricărei pierderi de recoltă și a asigurării unor producții ridicate, la culturile succesive. Judecătore din acest punct de vedere, rezultatele înregistrate în țară apar diferențiate de la județ la județ. Cele mai mari suprafețe de orz și, în ultimele zile, de grâu, au fost recoltate în județele Olt, Dolj, Ilfov, Teleorman, Arad, Timiș. A început, de asemenea, și recoltarea mazării. Așa cum s-a apreciat la teleconferință, complexa activitate din această perioadă se desfășoară cu cele mai bune rezultate în unitățile agricole din județul Olt. Aici, la începutul săptămânii, recoltarea orzului era pe terminate, se recolta din plin grâul și, printr-o bună organizare, se efectuau concomitent, balotarea paielor, arăturile și însămânțarea culturilor succesive. Un asemenea sistem de muncă se cere generalizat în toate județele din sudul și vestul țării, unde ritmul recoltărilor este în intensificare.

Datorită gradului mai mare de îmburuienare a unor culturi, e necesară o grijă sporită pentru reglarea combinelor, pentru a se împiedica pierderile de boabe. Ploile dese și temperaturile ridicate favorizează fenomenul de scuturare; de aceea, specialiștii sînt datori să supravegheze permanent lanurile pentru a se intra cu combinele îndată ce lucrul devine posibil.

Menținerea deosebită — loturilor semincere! Ele se recoltează la coacerea deplină, urmînd ca produsele să fie depozitate cu grijă, pe soiuri.

Există, în acest an, condiții extrem de favorabile pentru ca executînd arăturile, imediat după eliberarea terenurilor, să se realizeze și să se depășească suprafețele prevăzute cu culturi succesive. În rîndul acestora un loc important îl vor ocupa culturile de porumb pentru boabe.

Intreținerea culturilor ridică probleme în multe cooperative agricole, în special la porumb: în timp ce în județe ca Brăila, Constanța, Ialomița, Buzău, Vrancea Tulcea, Olt, Ilfov, prășila a II-a e terminată sau pe terminate, ea este mult rămasă în urmă în județele Bistrița-Năsăud, Sibiu, Suceava, Hunedoara, Cluj. În unele unități există tendința de a se trece la rărirea exagerată a plantelor ceea ce, în condițiile rezervei actuale de umiditate este cu totul nejustificat.

În zilele care urmează lucrările agricole de vară trebuie să se intensifice în majoritatea județelor.

Măsurătorile confirmă eficiența irigației. Cooperatorii din Ciuperceni, județul Teleorman, sînt mulțumii: cultura de porumb promite o recoltă bogată.

Foto: C. DUMITRU

DEȘI VREMEA SE MENȚINE UMEDĂ

IRIGAREA SFECLEI DE ZAHĂR NU POATE FI NEGLIJATĂ

Pe o suprafață de 20 000 de hectare, sfecla de zahăr se cultivă în acest an în condiții de irigare. Se asigură astfel nu numai producții mari și constante de rădăcini, ci și rezultate mai bune în procesul de fabricare a zahărului. Sfecla provenită din culturi irigate se prelucrează mai ușor în timpul procesului de difuzie și de defecare, iar pierderile de zahăr în borhot sînt mai mici. În același timp, avînd o turgescență mai mare rădăcinile produse în culturi irigate rezistă mai bine la păstrare, iar în timpul depozitării se pierd cantități mai mici de zahăr.

Asemenea rezultate, de ordin cantitativ și calitativ, se obțin însă numai prin realizarea unei strînse interdependențe între regimul de irigare și anumite cerințe agrotehnice, impuse de acesta. Tocmai pentru că nerespectarea anumitor reguli poate avea influențe negative asupra producției și calității ei, considerăm necesare unele precizări referitoare la o serie de lucrări actuale. Ele au la bază rezultatele experiențelor efectuate în acest domeniu de prof. dr. doc. N. HULPOI și colaboratorii săi, de dr. ing. Vlad Gh. IONESCU-ȘIȘTEȘTI și alții.

ATENȚIE LUCRĂRILOR DE ÎNTREȚINERE

Condițiile optime pe care le găsesco culturile de sfeclă de zahăr în agricultură irigată nu pot fi valorificate decît dacă plantele au un organism vegetal viguros, capabil să răspundă acestor condiții prin producții mari, fără ca prin aceasta conținutul de zahăr să scadă prea mult. Este o cerință care se realizează păstrînd în cultură cele mai viguroase plante și asigurînd stimularea creșterii lor prin lucrări de întreținere. Sînt necesare, deci, prășile cît mai dese și la adîncimi progresive, care la ultimele lucrări să ajungă pînă la 12-15 cm.

Numărul prășilelor se stabilește, desigur, în funcție de gradul de îmburuienare a culturilor, de frecvența formării crustei și de numărul de udări. A

reduce însă, numărul lor, în scopul realizării de „economii”, înseamnă a lipsi unitățile de sporuri însemnate de producție.

CÎND ȘI CU CÎT SE UDĂ CULTURILE

Consumul de apă și regimul de udare se stabilește diferențiat, în funcție de complexul condițiilor naturale și agrotehnice. Numeroasele experiențe efectuate la I.C.C.P.T.-Fundulea au demonstrat că cele mai mari cantități de apă sînt necesare culturii în perioada iulie-august, consumul maxim înregistrîndu-se în luna iulie, perioadă în care are loc îngroșarea rădăcinilor și, cînd de obicei, precipitațiile sînt puține iar temperaturile ridicate. Chiar și în condițiile acestui an, acest consum nu poate fi asigurat, în întregime, decît prin irigare. (La începutul vegetației precum și în ultima fază — de acumulare a zahărului — consumul de apă fiind mai scăzut, el poate fi satisfăcut de apa din sol. De aceea, irigațiile aplicate timpuriu, în luna mai, începutul lui iunie și, tirziu, la sfîrșitul lui septembrie nu au rol hotărîtor asupra producției).

Bineînțeles, regimul de irigare diferă de la o zonă pedoclimatică la alta. În anii normali, în zona de stepă se recomandă 5-7 udări a cite 600-750 mc de apă, realizîndu-se, deci, o normă de irigare de 3 000-4 100 mc la hectar; în zona de silvostepă, norma de irigare indicată este de 2 000-2 800 mc apă la hectar, repartizată în 4-6 udări, cu norma de udare de 500-600 mc, de apă la hectar.

O CERINȚĂ: STIMULAREA ACUMULĂRII ZAHĂRULUI

Cercetările efectuate au arătat că rădăcinile cu dimensiuni mari au un conținut de zahăr mai redus în compa-

rație cu cele de dimensiuni mici. Acest lucru nu se datorește, nicidecum, vreunei influențe nefavorabile a apei de irigație, ci faptului că, prin irigare, se mărește volumul rădăcinilor și, deci, implicit, scade procentul de zahăr. Cercetările desfășurate la Bîncasa au scos în evidență că, deși odată cu creșterea în greutate a rădăcinilor, (determinată de influența irigației) procentul de zahăr scade sensibil, cantitatea totală de zahăr realizată în rădăcină și la hectar crește. Acest lucru este ilustrat și în tabelul alăturat.

Greutatea rădăcinii (grame)	Conținutul de zahăr (%)	Greutatea totală de zahăr în rădăcină (grame)
125	19,2	24,0
175	18,8	32,9
425	17,2	73,1
625	17,0	106,3
800	16,4	141,3
950	16,6	157,8
1 100	15,6	171,5
1 300	14,8	192,4

Sînt însă și cazuri cînd procentul de zahăr scade cu 4-5° polarimetrice în cultura irigată față de cea neirigată, datorită aplicării unor norme prea mari de apă, sau a unor udări efectuate cu neregularitate și la intervale mari.

Pentru a stimula intensitatea acumulării zahărului, una din cele mai eficiente măsuri este aceea de a se evita udările tirzii. Din observațiile sistematice executate în unitățile de producție de specialiștii fabricilor de zahăr, rezultă că ultima udare fără influențe negative asupra conținutului de zahăr, trebuie să se facă cel mai tirziu cu 15-20 zile înainte de recoltare.

Ing. Gh. TUȘA
din Consiliul Superior
al Agriculturii

Ing. Gh. RIZESCU
din Ministerul
Industriei Alimentare

Agendă fitosanitară

MANA
CARTOFULUI
S-A GENERALIZAT.

SĂ SE
ACCELERAZE
TRATAMENTELE!

Această boală, produsă de ciuperca *Phytophthora infestans*, este frecventă în regiunile carpatice și subcarpatice unde, an de an, se realizează condiții de umiditate și temperatură favorabile evoluției și extinderii ei. În 1968, însă în a doua parte a perioadei de vegetație s-a înregistrat un atac foarte puternic de mană în toate zonele de cultură a cartofului din țară, favorizat tocmai de menținerea, timp mai îndelungat, a unei umidități ridicate și a unor temperaturi moderate.

În fiecare an, sursa de infecție primară o constituie tuberculul infectații, care conține miceliul de rezistență al ciupercii. Deoarece anul trecut infecția la tubercul s-a manifestat cu frecvență și intensitate foarte mare, apariția unui atac de mană în anul 1969 era previzibilă de la început în cazul în care condițiile climatice l-ar fi favorizat.

Aceste condiții s-au manifestat cu putere în prima parte a anului. Lunile aprilie, mai și iunie s-au caracterizat prin precipitații foarte abundente și prelungite în toate regiunile țării și prin temperaturi relativ scăzute, alternînd pentru scurt timp cu temperaturi ridicate. Ca urmare, mana s-a manifestat de timpuriu (luna iunie) foarte puternic, în cea mai mare parte din zonele în care se cultivă cartof.

Se impun de aceea, în aceste zile, măsuri urgente menite să împiedice infecțiile secundare cu mană. Se recomandă stropirea imediată a culturilor cu fungicide, de preferință zeamă bordeleză 1 la sută, în doză de 800-1 000 l/ha, bine neutralizată, cu adausul unui muiant (detersin) sau adevziv (aracet). Tratamentele se aplică imediat ce precipitațiile încetează și, dacă se mențin condiții favorabile de infecție, se repetă în toată perioada de vegetație, în același mod. Lucrarea trebuie să se execute corect, cu aparatură adecvată, urmîndu-se acoperirea cu fungicide a întregii mase vegetative a plantelor și, mai ales, a frunzelor bătrîne, de la baza vrejului, care sînt mai susceptibile infecțiilor.

Cu cea mai mare atenție se vor efectua tratamentele în loturile semincere. În cazul în care infecțiile persistă, apare necesară distrugerea vrejilor de cartofi, cu ajutorul defoliantilor, mai de vreme decît se obișnuiește. Se aplică, în acest scop, tratamente cu Dibutox 2-2,5 la sută, la datele precise care vor fi indicate de stațiile de avertizare din rețeaua I.C.C.A. și de Institutul pentru cultura cartofului și sfeclei de zahăr. Recoltarea materialului semincere se va face în zile însorite, iar cartofii vor fi transportați cît mai repede din cîmpul unde s-a manifestat atacul. Este necesară, de asemenea, o sortare riguroasă a tubercurilor și păstrarea lor în depozite uscate, bine aerisite, cu temperaturi menținute între 2° și 6°.

Maria AVRAM
Institutul de cercetări
pentru protecția plantelor

Răspunsuri diferite la aceeași întrebare: ÎN CE STADIU SE AFLĂ INCUBAȚIA ?

In incheierea articolului „In acțiunea de incubare — disproporții între plan și realizări“, publicat recent în revista „Agricultura“, ne-am propus să urmărim modul în care se acționează pentru recuperarea nerealizărilor privind planul de incubare, în special în județele mult rămase în urmă. Din acest punct de vedere, raidul nostru în județul Brăila, care și-a îndeplinit planul de incubare pentru unitățile cooperatiste, pare nejustificat. L-am efectuat totuși pentru a avea un termen de comparație pentru județul Olt — cu sarcini asemănătoare în avicultură, dar cu rezultate incomparabil mai slabe.

Ambilor noștri, interlocutori, dr. Tănase CARABAȚ, director adjunct al Direcției agricole județene Brăila și dr. Constantin MIHAI, șef de serviciu în cadrul Direcției agricole județene Olt, le-am adresat aceleași întrebări: ce preocupări ați avut pentru organizarea sectorului avicol în general și pentru campania de incubare în special; ce rezultate ați obținut până în prezent și ce perspective sînt în legătură cu realizarea sarcinilor stabilite; cum sînteți sprijiniți de Consiliul Superior al Agriculturii. Răspunsurile însă, așa cum se poate urmări, în continuare, sînt diferite.

JUDEȚUL BRĂILA. La începutul lunii iulie, planul de 1,11 milioane de pui și boboci, care urmau să fie scoși și difuzați în cooperativele agricole era realizat în întregime. Din sarcina de 480 000 de pui, care urmau să fie difuzați la membrii cooperatori, nu se realizase însă decît 21,5 la sută. Există, totuși, posibilități ca într-un timp cît mai scurt posibil și acest indicator de plan să fie îndeplinit în întregime. Așa cum relatează dr. CARABAȚ, cele cinci centre de incubare organizate la Brăila, Vădeni, Traianu, Movila Miresii și Ianca, unde au fost concentrate majoritatea incubatoarelor vor activa, în continuare, pentru a acoperi în totalitate cererile unităților cooperatiste și ale membrilor cooperatori. Întreaga cantitate de 1,5 milioane de ouă necesare incubăției a fost asigurată pe plan județean, de către cooperativele agricole din Ianca, Traianu, Movila Miresii, Urleasca, Vădeni, Mircea Vodă și Găseanca, unde s-au organizat ferme avicole puternice, cu efective matcă de 6 000—10 000 de păsări

selecționate și indemne de boli. La cooperativa agricolă din Ianca, de pildă, se cresc 30 000 de păsări. Pentru realizarea sarcinilor de plan în avicultură s-au prevăzut măsuri sanitare-veterinare severe și s-au întocmit grafice lunare și chiar decadaled privind aprovizionarea cu ouă a stațiilor de incubare și distribuirea puilor. O dată cu asigurarea spațiilor de cazare necesare s-au luat, de asemenea, măsuri pentru extinderea folosirii preamestecurilor de furaje în hrana puilor. Un asemenea centru de preamestec a fost organizat la Tichilești, iar altele sînt în curs de organizare. A fost posibil astfel ca procentul de pierderi — sub 10 la sută — să fie mult redus față de anii trecuți. Pentru extinderea sectorului avicol și concentrarea lui în unitățile care dispun de cele mai favorabile condiții, în acest an cooperativele agricole din județul Brăila construiesc 14 hale și puierne de mare capacitate.

JUDEȚUL OLT. La aceeași dată, din

planul de 1,05 milioane de pui și boboci care urmau să fie scoși și difuzați în cooperativele agricole nu se realizase decît circa 355 000. Cît privește planul privind difuzarea puilor în gospodăriile personale ale membrilor cooperatori situația era și mai îngrijorătoare: 3 000 din totalul de 900 000 prevăzut pentru semestrul I.

Și, acum cîteva explicații furnizate de dr. Constantin MIHAI. În cinci din cele șapte cooperative agricole care urmau să asigure ouăle necesare incubăției, efectivele matcă — și așa destul de reduse — au fost lichidate în întregime din cauza holerei aviare. Deși capacitatea de incubare, 270 000 de ouă pe serie (230 000 în cooperativele agricole și 40 000 în unitățile centrocooperului, ar fi asigurat îndeplinirea planului, el nu a fost realizat din cauza lipsei de ouă, în primul rînd, și a dispersării incubatoarelor într-un mare număr de unități. Din surse proprii nu s-au putut obține decît circa 246 000 de pui. Chiar și cu cele 24 000 de ouă, aflate în prezent la incubare, sortii îndeplinirii planului sînt lipsiți de izbîndă. La situația existentă a mai contribuit și faptul că, datorită unor condiții necorespunzătoare de hrănire și cazare, procentul de ouat al găinilor în primul trimestru a fost foarte slab. Cu toate că nerealizarea planului a fost previzibilă încă din primele luni ale anului, repartițiile de ouă acordate județului Olt de către Consiliul Superior al Agriculturii — așa cum arăta dr. Mihai — au fost de 90 000 de ouă pentru trimestrul I, 30 000 pentru trimestrul al II-lea și 60 000 pentru trimestrul al III-lea.

Faptul că în județul Olt, peste 50 la sută din suprafața agricolă e cultivată cu cereale, constituie o plectoarie în plus pentru oportunitatea unor măsuri care să ducă la redresarea creșterii păsărilor. Această redresare însă, atît de urgentă și necesară, nu va fi posibilă fără analizarea cu simț de răspundere a situației existente și fără luarea unor măsuri operative care să asigure realizarea sarcinilor de plan. În același timp, și pentru județul Olt, la fel ca și pentru celelalte județe în care realizarea efectivelor de păsări este pusă sub semnul întrebării, îndrumarea și sprijinul efectiv al direcției de resort din Consiliul Superior al Agriculturii este deosebit de oportună.

Ing. Lucian ROȘCA

Ocrotirea sănătății populației este nemijlocit legată de asigurarea unei alimentații științifice și raționale, în care un rol deosebit îl ocupă produsele alimentare de origine animală. Consumul acestor alimente nu este însă lipsit de pericol. O serie întreagă de boli se pot transmite prin alimente de la animale la om.

Produsele alimentare de origine animală pot suferi, de asemenea o serie de alterări în timpul și cu ocazia prelucrării, transportului, depozitării și comercializării lor.

Avîndu-se în vedere acest pericol, prin Decretul 167/1955 privind organizarea apărării sănătății animalelor se trasează organelor sanitare-veterinare sarcina de a executa un control permanent asupra comerțului cu animale, sacrificării lor, prelucrării și conservării alimentelor de origine animală. Potrivit acestui decret, toate animalele și produsele de origine animală destinate consumului public trebuie supuse obligatoriu examenului sanitar-veterinar.

Printre alte atribuții, această sarcină revine medicului veterinar, pregătit profesional pentru exercitarea unui control competent și calificat. De la primele începuturi ale învățămîntului veterinar, în toate țările, acestei specialități i s-a acordat o atenție deosebită. Toate organisme internaționale care veghează asupra alimentației raționale a populației consideră controlul alimentelor ca o activitate de igienă publică deosebit de importantă. În acest spirit, organele sanitare-veterinare trebuie să efectueze controlul produselor de origine animală începînd de la locul de producție prin toate verigile de prelucrare, pînă la lo-

Rolul medicului veterinar în ocrotirea sănătății publice

Conf. dr. Gavrilă POPA

directorul Laboratorului central de control sanitar-veterinar al alimentelor și furajelor-București

cul de desfacere. În baza convențiilor sanitare-veterinare încheiate de țara noastră, se controlează, de asemenea, toate produsele alimentare de origine animală destinate exportului sau care sosesc din import, indiferent sub ce formă se găsesc.

Avînd această sarcină de mare răspundere în ocrotirea sănătății publice, medicul veterinar nu poate să se mărginească numai la aprecierea materiei prime și a produsului finit. El trebuie să supravegheze și să controleze toate etapele prin care trece materia primă pînă la forma de comercializare. Cunoscind toate detaliile privind bolile animalelor transmise la om sau care pot influența negativ calitatea produselor rezultate, medicul veterinar este în măsură să aprecieze cu toată competența calitatea alimentelor destinate consumului.

Controlul alimentelor, mai ales atunci cînd se referă la produsul transformat în diferite preparate culinare sau în diferite etape de prelucrare, acesta sub raportul posibilității contaminării lor cu diferiți germeni de la om, se execută și de către medicii umani. Nu este vorba de un paralelism ci, din contră,

în condițiile în care fiecare specialist exercită controlul în limitele obligațiilor sale profesionale, aprecierea va fi și mai completă.

Pentru ca rețeaua sanitar-veterinară să poată face față acestor sarcini de mare răspundere, Consiliul Superior al Agriculturii prin Direcția generală a creșterii animalelor a luat o serie de măsuri reliefind obligațiile medicilor veterinarilor de circumscripție privitoare la calitatea laptelui, ouălor și a altor produse de origine animală obținute în gospodăriile socialiste și individuale din raza lor de acțiune. Totodată, s-au reorganizat serviciile veterinare din abatoare, luîndu-se în considerație experiența proprie și experiența abatoarelor din alte țări. Unitățile mari cu profil alimentar (I.C.I.L., depozite frigorifice, întreprinderi de industrializare a cărnii etc) au fost încadrate cu medici veterinarilor, care au ca sarcină principală supravegherea și îndrumarea igienică a activității unităților respective, cu verificarea condițiilor de lucru pe toate fazele de fabricație.

S-a organizat, de asemenea, o rețea de medici veterinarilor igienisti, care su-

praveghează condițiile de igienă, calitatea materiei prime (carne, lapte, ouă, pește etc.) ce se prelucreză, depozitează, comercializează, precum și a produselor rezultate, în unitățile cu acest profil de pe o anumită rază de activitate și verifică calitatea produselor alimentare de origine animală ce se desfac pe piață neorganizată. O rețea veterinară de frontieră veghează ca toate produsele de origine animală exportate sau importate să corespundă cerințelor igienice. Încă din anul 1953 activitatea laboratoarelor veterinarilor județene s-a orientat și spre latura de control al alimentelor, reușindu-se ca astăzi, în majoritatea acestor laboratoare, să funcționeze secții unde se pot executa cele mai diferite analize bacteriologice și fizicochimice la alimente. Pe plan central, în București, ca organ tehnic al Direcției generale a creșterii animalelor în probleme de igienă alimentară, funcționează Laboratorul central de control sanitar-veterinar al alimentelor și furajelor.

Pentru ca această activitate să se poată desfășura unitar, periodic, prin grija Consiliului Superior al Agriculturii, se organizează cursuri de îmbogățirea și însușirea cunoștințelor profesionale ale specialiștilor. Astfel, activitatea medicilor și tehnicienilor veterinarilor este menținută în pas cu progresul tehnic înregistrat de ramura industriei alimentare și corespunzător exigenței de care trebuie să dea dovadă în activitatea pe care o depun, pentru ca produsele alimentare de origine animală destinate consumului intern sau exportului să fie de bună calitate și competitive pe plan mondial.

Colțul apicultorului

INTOXICAȚIILE ALBINELOR CU SUBȘTANȚE CHIMICE ȘI PREVENIREA LOR

În condițiile dezvoltării și modernizării agriculturii noastre socialiste, folosirea substanțelor chimice în acțiunea de prevenire și combatere a bolilor și dăunătorilor la majoritatea culturilor capătă o extindere tot mai largă. În aceste condiții, utilizarea albinelor ca insecte polenizatoare în scopul sporirii producției vegetale trebuie să se facă în mod dirijat și cu toată atenția. Cu alte cuvinte, se pune problema protejării albinelor contra substanțelor chimice.

După specificul lor, potrivit agentului împotriva căruia se îndreaptă — insecticide, erbicide, fungicide, acaricide, rodenticide etc. — aceste substanțe chimice acționează diferit asupra albinelor. Unele din ele omoară abinele prin simplă atingere, altele provoacă indigestie acționînd toxic asupra tubului digestiv, altele provoacă asfixia albinelor. Cele mai multe însă produc moartea prin otrăvire. În general, toxicozele albinelor, provocate de substanțe chimice se caracterizează prin următoarele semne: albine moarte și muribunde pe fundul stupului, pe terenul din fața urdinișului, pe scindura de zbor și pe terenul spre cultura tratată; activitatea familiei de albine intoxicată scade, abinele cad de pe faguri, încearcă să iasă afară, prezintă semne tipice în funcție de natura toxicului. Majoritatea culegătoarelor mor pe cîmp, în drum spre stupi. În timp ce prezența toxicului în apropierea stupinei duce la distrugerea în masă a familiilor de albine, în cazul în care stupina se află mai departe de locurile unde se aplică asemenea tratamente pierderile se pot evita.

Condițiile atmosferice constituie unul din factorii care influențează puternic acțiunea substanțelor toxice. De pildă, temperatura scăzută și umiditatea ridicată măresc persistența și toxicitatea acestor substanțe.

Din experiența apicultorilor din cadrul filialei noastre s-a desprins concluzia că cele mai eficiente măsuri pentru prevenirea intoxicațiilor sînt următoarele: pe cît este posibil să se evite aplicarea substanțelor chimice la culturile înflorite; în cazul în care culturile necesită totuși tratamente, în aceste perioade, ele să se aplice de preferință seara sau dimineața înainte de răsăritul soarelui, în zilele înorate sau chiar în timpul nopții; în timpul tratamentelor urdinișurile să se închidă, iar în stup să se asigure o bună ventilație; să se evite prăfuirea sau stropirea cu substanțe chimice a surselor de apă din care se alimentează abinele; în cazul stupărului pastoral, apicultorii sînt obligați să anunțe la consiliile populare sosirea și locul unde sînt amplasați stupii, pentru a putea fi încuștinați din timp atunci cînd sînt aplicate tratamente; la rîndul lor, prin legi regulamentate de stat, consiliile populare cît și unitățile agricole socialiste sînt obligate să prevină apicultorii în perioadele cînd au stabilit aplicarea tratamentelor.

O astfel de conlucrare reprezentată, deocamdată, cea mai eficientă metodă de prevenire a pierderilor destul de mari pe care le pot provoca tratamentele cu substanțe chimice.

Nicolae ARBORE
tehnician apicol
Filiala A.C.A. Constanța

DIALOG CERCETARE - PRODUCȚIE

ACTIVITATEA BIOLOGILOR MAI APROAPE DE NEVOILE PRACTICII

Acad. Alice SAVULESCU

directorul Institutului de biologie „Traian Săvulescu” al Academiei.

Pentru cercetarea științifică biologică, evident, ca și pentru toate celelalte ramuri ale științei, Tezele și Directivele celui de al X-lea Congres al P.C.R. reprezintă un instrument prețios de orientare către realizarea obiectivului esențial al politicii partidului — edificarea unei economii moderne.

Pentru a-și îndeplini rolul — limpede subliniat în documentele de partid — cercetarea științifică biologică trebuie să se axeze consecvent pe problemele prioritare, finalizarea temelor să se facă în timp mai scurt și sub mai multe aspecte, iar valorificarea rezultatelor în practică să se accelereze continuu.

Pentru oricare domeniu al activității științifice, valorificarea cercetării reprezintă o problemă de primă importanță, ceea ce explică atenția — întru totul justificată — care i se acordă în documentele pentru Congresul partidului.

Ea se răsfirgă puternic asupra eficienței cercetării, fie că aceasta este luată în considerație sub aspectul științific-cultural, sau sub aspectul economic mai apropiat sau mai îndepărtat. Între aceste două laturi ale eficienței există o gamă largă de întrepătrunderi, predominând când una, când cealaltă, în funcție de caracterul cercetării biologice. Până în prezent valorificarea rezultatelor s-a făcut în cea mai mare parte prin publicații.

O analiză mai atentă și obiectivă a lucrărilor cu caracter monografic apărute sau în curs de publicare poate duce pe oricine la convingerea că monografiile și tratatele apărute conțin elemente deosebit de valoroase nu numai pentru îmbogățirea fondului științific-cultural al țării, ci și ca material concentrat, sintetizat, de informare de bază pentru toți cercetătorii care au preocupări de cercetare cu caracter aplicativ imediat și nu lucrează în centre universitare. Acest fond de cunoștințe de bază extrem de bogat, acumulate din cercetări cu caracter botanic, zoologic, biochimic, microbiologic etc., poate folosi prin coordonare și colaborare multiplă la dezvoltarea pe baze științifice a sectoarelor aplicative interesate.

Este pe deplin justificată și corespunzătoare cerințelor economiei naționale ideea formulată în Directivele, potrivit căreia valorificarea rezultatelor trebuie să aibă un înțeles mai larg, criteriile de apreciere a cercetării trebuind să se bazeze pe importanța aportului de cunoștințe la îmbogățirea tezaurului științei și culturii, la susținerea cercetărilor aplicative sau direct la soluționarea nevoilor practicii.

Astfel, cercetările se vor considera încheiate numai după ce s-au aplicat în producție și au dat rezultatele scontate. E de la sine înțeles că acest mod de a privi lucrurile creează, atât aparatului științific, cât și celor chemați să dirijeze activitatea productivă, o înaltă răspundere. Dacă la ceea ce s-a spus cu privire la eficiența cercetărilor adăugăm celelalte aspecte esențiale ale activității științifice — orientarea cercetărilor, valoarea teoretică a rezultatelor care trebuie să fie pe măsura eforturilor materiale etc. avem o imagine de ansamblu asupra înaltei misiuni, asupra multilelor obligații pe care știința și, implicit biologia, o are în ansamblul construcției socialiste.

Activitatea organizatorică de aplicare a rezultatelor nou obținute în cercetarea biologică nu este simplă. Ea este supusă influenței conjugate a numeroși factori ca : nivelul tehnic existent, etapa de dezvoltare economică, gradul de pregătire al practicienilor, posibilitățile materiale de care dispun sectoarele de aplicație. Nu mai puțin importantă este existența convențiilor de colaborare care determină ieșirea cu curaj din izolarea în cercetare a unor institute academice, departamentele sau a unor catedre ; acesteia căpătând, astfel, posibilitatea de a lămuri mai complex diversele aspecte ale problemelor și de a folosi mai rațional baza materială și tehnica înaltă înusă de multe cadre în ultimii ani.

Cercetătorii din Institutul de biologie „Tr. Săvulescu” desfășoară acțiunea de colaborare cu alte unități prin angajamente prevăzute precis în contracte și convenții interesind agricultura ca și alte

ramuri economice și chiar culturale. Astfel, se vor preda Consiliului Superior al Agriculturii hărți de răspundere a unor agenți patogeni foarte păgubitori pentru livezi, care nu au fost cunoscuți până în prezent în țara noastră. De asemenea, la 1 octombrie se vor da primele rezultate obținute la noi în țară asupra biotipurilor ciupericii care produce mana cartofului, asupra relațiilor acestor biotipuri cu cele de pe tomate și asupra metodelor ce trebuie aplicate pentru caracterizarea din punct de vedere al rezistenței la mană a soiurilor raionale și a materialului în curs de ameliorare.

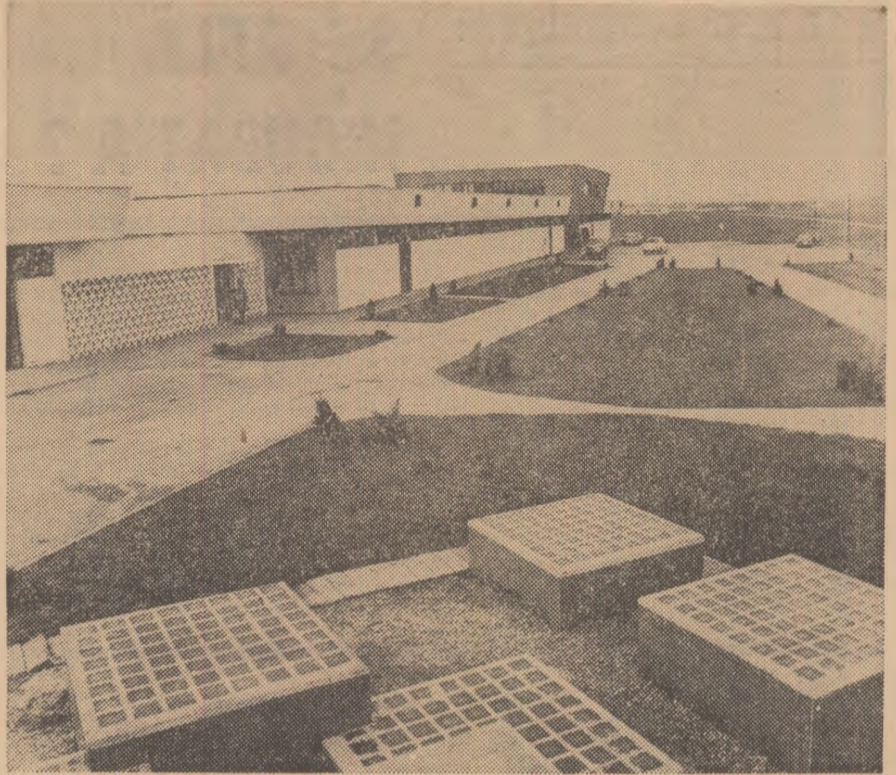
Institutul nostru participă și la o altă acțiune importantă. Este vorba despre planul de amenajare hidroenergetică a cursului inferior al Oltului.

În sprijinul industriei alimentare, industriei ușoare și a medicamentelor s-au început, pe litoral, studiile pentru detectarea cimpurilor de alge industrializabile (agaroizi) pentru studiul metodelor de exploatare și refacere a acestor cimpuri.

Se vor preda, curînd, practicii metode pentru alegerea reproducătorilor de cegă în vederea înmulțirii lor pe cale artificială. Se vor da, de asemenea, rezultatele studiului privind condițiile hidrochimice și hidrobiologice din elestele piscicole alimentate cu apă de râu și dependența productivității de aceste condiții. Alte date biologice sistematizate, pregătite de cercetătorii noștri, privesc posibilitatea amenajării piscicole în văile riuilor interioare, în cadrul cooperativelor agricole de producție, după modelul celor realizate în cooperativa din Dridu.

După cum se știe, unul din domeniile care vor forma obiectul programelor prioritare, menționate în proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R., îl constituie valorificarea complexă a resurselor Deltei Dunării. Amploarea și însemnătatea acestui program cer o cât mai bună organizare a cercetărilor biologice care ne revin. De asemenea, avem sarcina de a contribui la conștientizarea rolului biologilor în cercetarea poluării aerului și de a colabora din vreme la cunoașterea paraziților și dăunătorilor noi sau cu virulență crescută care pot să apară în condițiile de irigare a culturilor, pentru a putea preîntîmpina eventuale pagube.

În lumina proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al Partidului, perspectivele de dezvoltare ale cercetărilor biologice cu implicațiile lor în atât de numeroase domenii ale economiei țării noastre apar deosebit de limpede. Aceste cercetări se cer organizate cu simțul de răspundere generate de înțelegerea rolului mereu crescînd pe care științele biologice trebuie să-l îndeplinească în dezvoltarea și înflorirea României socialiste.

Noul complex avicol de selecție al I.C.Z. Satmăra

Foto : AGERPRES

APICULTURA ȘI SERICICULTURA ÎN COLOCVIU ȘTIINȚIFIC

Dezvoltarea agriculturii noastre socialiste a creat condiții favorabile diversificării producției vegetale și animale, astfel încît unitățile agricole să-și poată concentra forțele spre ramurile care le pot asigura cele mai mari venituri. În acest context, apicultura se evidențiază ca una din ramurile care pot asigura venituri însemnate, furnizînd omului unul din cele mai complete alimente și contribuind — prin polenizarea plantelor entomofile — la realizarea unor importante sporuri de recoltă.

În apicultură, eforturile practicienilor și cercetătorilor, a tuturor stuparilor sint îndreptate, în principal, spre creșterea producției de miere și ceară, spre îmbunătățirea permanentă a calității lor. Aceste obiective le-a avut în vedere și sesiunea festivă de referate științifice, organizată recent la Stațiunea centrală de apicultură și sericicultură în cinstea aniversării a 25 de ani de la Eliberare.

O dată cu prezentarea realizărilor ob-

ținute în această perioadă, atât în apicultură, cât și în sericicultură, cercetătorii stațiunii au prezentat numeroase rezultate privind comportarea hibridizilor proveniți din încrucișarea albinelor autohtone cu cele italiene, variabilitatea componentului proteic din hemolimfă la albine, în raport cu vârsta și sezonul, creșterea mătcilor, influența numărului de larve asupra calității mătcilor, aplicarea de noi tehnologii de întreținere a albinelor în ferme apicole, valoarea meliferă a soiurilor de floarea-soarelui etc.

În domeniul sericiculturii, datele obținute în legătură cu valoarea combinativă a liniilor consanguinizate de viermi de mătase, influența radiațiilor X asupra dezvoltării embrionare și a secreției de mătase, diapauza la diferite rase și hibrizi de viermi de mătase, influența complexului agrotehnic asupra materialului săditor de dud, dăunătorii și bolile dudului, efectul unor substanțe fungicide asupra viermilor de mătase furnizează practicii noi elemente și soluții pentru dezvoltarea sericiculturii.

Așa cum a arătat, în cuvîntul său, dr. ing. M. Craiciu, directorul stațiunii, în acțiunea de apropiere a preocupărilor cercetării de nevoile imediate ale practicii, un rol hotărîtor l-a avut întărirea bazei experimentale a stațiunii, posesoarea, în prezent, a 3.000 de familii de albine, cimpul experimental și parcul dendrologic, cei 2.000 mp de spațiu pentru creșterea viermilor de mătase și cele 15 ha de plantații de dud.

O dată cu noile realizări prezentate, sesiunea științifică a S.C.A.S. a scos în evidență pasiunea și abnegația cercetătorilor, dorința lor de a-și pune munca în slujba promovării continue a apiculturii și sericiculturii.

Ion BOTOȘARU

NOUTĂȚI ▶ NOUTĂȚI ▶ NOUTĂȚI ▶ NOUTĂȚI

„POLIFURAJER — 26”

De curînd, a fost omologat un soi de sfeclă furajeră „Polifurajer-26”, caracterizat printr-o mare capacitate de producție. În anii de încercare, în diferite centre din zonele de cultură a sfecelei de zahăr au fost obținute producții medii de 8 vagoane de rădăcini la hectar. O însușire esențială, apreciată de cultivatori, este aceea că, avînd 30—40 la sută din rădăcină în afara solului, sfecla poate fi recoltată mecanizat.

Început anul trecut, lucrările de înmulțire sint continuate în 1969.

MERINOSUL PENTRU CARNE ȘI LÎNĂ

Cercetătorii din secția zootehnică a Stațiunii experimentale Dobrogea, creatoarea rasei de oi cu lînă fină „Merinosul de Palas”, a obținut un nou succes pe linia realizării unei oi Merinos cu producție sporită de carne. Pentru realizarea noului tip de Merinos pentru carne și lînă se acțiunează printr-o hrănire intensă în perioada de creștere, cu nutrețuri în

valoare biologică ridicată. În acest fel, la 100 de zile, oile ajung la o greutate de 30—33 kg.

CREȘTEREA SEPARATĂ, PE SEXE, A PUIILOR PENTRU CARNE

Cercetările efectuate pe plan mondial în ultimii ani au scos în evidență faptul că masculii de broiler au o viteză de creștere mai mare decît femelele de aceeași proveniență genetică, întreținute în condiții similare de mediu.

Pe baza acestei constatări — ale cărei cauze nu sint elucidate în totalitate — în prezent se experimentează și în țara noastră formule de rații diferite pentru sexele respective, femelele avînd cerințe mai mici în principii nutritivi decît masculii. Experiențele, care au început în 1968 la I.A.S. Crevedia, sint continuate cu rezultate foarte bune, cocoșii fiind gata pentru livrare cu aproximativ două săptămîni mai devreme. Totodată, ei realizează, în perioada de vîrstă de la 5 la 8 săptămîni, o greutate mai mare cu 300—350 grame față de puicuțe.

DESALINIZAREA SOLULUI

În perioada anilor 1965—1968 specialiștii Institutului de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie au întreprins, într-o zonă a Văii Carasu, studii privind posibilitățile de scădere a concentrației sărurilor din sol. În cei patru ani studiați, salinitatea a fost redusă cu 77%, prin drenări și irigații repetate. S-a constatat că, în medie pe an, cantitatea de săruri evacuate cu apa drenată reprezintă 3,46 kg/m.c. de apă drenată, adică 104 t/ha. Cea mai mare parte a sărurilor din sol a fost eliminată prin aplicarea unor norme de spălare de 15.000 m.c./ha. În două etape și ca efect al irigațiilor cu o normă de 5.300 m.c. apă la hectar.

Concluziile trase în cîmpul experimental de drenaj Saligny permit aplicarea unor metode științifice de desalinizare a solului, stabilirea efectului fiecărei lucrări și, în consecință, folosirea unei tehnologii îmbunătățite de recuperare a terenurilor sărăturate.

Recent, a avut loc la Craiova o consfătuire de lucru consacrată perfecționării studiilor necesare proiectării și exploatarea sistemelor de irigații. La această manifestare științifică, organizată de Societatea Națională Română pentru Știința Solului împreună cu Comitetul Național Român de Irigații și drenaj, au luat parte peste 100 de specialiști din domeniul cercetării, învățămîntului, studiilor, proiectării, executării și exploatarei. În legătură cu concluziile reieșite din dezbaterile acestei consfături, am adresat câteva întrebări tovarășului dr. ing. Andrei CANARACHE, vicepreședinte al Societății Naționale Române pentru Știința Solului.

— Pentru început, vă rugăm să ne informați asupra caracterului și periodicității unor astfel de manifestări, organizate de Societatea Națională Română pentru Știința Solului.

— Anual, inițiem aproximativ 2—3 consfături de lucru sau schimburi de experiență unde se reunește un număr cit mai mare de specialiști din domenii diverse de activitate — cercetare, învățămînt, producție — spre a putea astfel adînci diversele probleme legate de gospodărirea rațională a fondului funciar. Am putea compara astfel de manifestări cu sesiunile științifice ale institutelor de cercetări, cu deosebire că la consfătuirile și schimburile de experiență organizate de noi au posibilitatea să prezinte referate și specialiștii din producție. Aceasta contribuie la cunoașterea mai amănunțită a rezultatelor și cerințelor practicii, în diferite domenii, la lărgirea ariei de investigație, la împletirea mai strînsă a științei cu producția. În toamna aceasta, bunăoară, filiala noastră de la Timișoara a proiectat organizarea unui schimb de experiență pe tema ameliorării solurilor săraturate din cîmpia de vest a țării.

— Să revenim la consfătuirea de la Craiova. Ce probleme importante au fost abordate aici?

— Merită menționat faptul că pe lîngă referatele prezentate au fost organizate vizite la sistemele de irigații Stoenеști-Vișina și Calafat-Băilești, precum și la stațiunile experimentale Caracal și Bechet; cu acest prilej au fost scoase în evidență progresele obținute în ultimii ani în realizarea marilor sisteme de irigație din Oltenia. Au fost remarcate, bunăoară, numeroasele și variatele

încă serioase rezerve pentru creșterea aportului pe care studiile de diferite specialități îl pot aduce la realizarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

— Este vorba de îmbunătățirea calității studiilor?

— Aceasta, pe de o parte. Pe de altă parte, există și situații cînd, deși documentația este corespunzător întocmită, proiectele nu folosesc, pe deplin, datele obținute în cadrul studiilor, acestea rămînd, în parte, simple piese de dosar. Pentru ridicarea calității studiilor este necesară îmbunătățirea dotării unităților, în vederea mecanizării și automatizării colec-

trucțiunilor de lucru pentru diferitele specialități care concurează la realizarea studiilor. S-a semnalat, totodată, utilizarea abordării metodologice de lucru a diferitelor specialități într-o concepție unitară, redactîndu-se normative comune care să cuprindă atît etapele preliminare ale studiilor (separate pe specialități) cit și concluziile diferitelor specialiști.

În cadrul lucrărilor consfătuirii au fost purtate vii discuții în legătură cu relațiile dintre studiile pedologice, de uz general și cele întocmite special, pentru proiectarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare. S-a arătat că ambele aceste categorii de studii își au locul lor determinat, neputîndu-se renunța la nici una din ele.

— Ce concluzii s-au desprins în legătură cu exploatarea terenurilor irigate?

— O dată cu intrarea în funcțiune a primelor sisteme moderne de irigații apar necesități noi și în ceea ce privește exploatarea. Devine utilă detalierea studiilor cerute de stabilirea însușirilor hidrofizice ale solului în vederea calculului normei de udare; de asemenea, se ivesc noi aspecte de tasare și stabilitate a terasamentelor și fundațiilor pe rocă ca loessul sau nisipul refut. Sînt necesare studiile și cercetări speciale privind automatizarea transportului apei pe canale.

În această ordine de idei, o deosebită importanță o are punerea la punct a sistemului de control al evoluției teritoriilor irigate, îndeosebi sub aspect pedologic și hidrogeologic. Se urmărește, pe această cale, să se semnaleze din timp eventualele fenomene de degradare prin înmlăștinire sau salinizare secundară, în vederea prevenirii acestor fenomene. La rezolvarea acestei probleme va trebui să-și aducă aportul atît unitățile de cercetare și de studii, cit și cele de exploatare.

În încheiere, putem afirma că recenta consfătuire de la Craiova și-a adus aportul la perfecționarea întocmirii studiilor necesare, proiectării și exploatarei terenurilor irigate.

Ing. N. FLORIAN

studii geotehnice și hidraulice efectuate în vederea proiectării sistemului Calafat-Băilești, studii care au contribuit, între altele, la soluționarea unor probleme legate de construirea principalei stații de pompare. Au fost urmărite,

PERFECȚIONAREA STUDIILOR PENTRU PROIECTAREA ȘI EXPLOATAREA TERENURILOR IRIGATE

Convorbire cu dr. ing. Andrei CANARACHE, vicepreședinte al Societății Naționale Române pentru Știința Solului

cu interes, cîmpurile experimentale pentru culturi irigate pe nisipurile de la Malu Mare și Călărași, aparținînd stațiunilor experimentale Bechet. Aici se întreprind cercetări în domeniul nivelării terenurilor, tehnicii și regimului de irigație, precum și valorificării solurilor nisipoase cu diferite culturi agricole și viti-pomicole.

Este cert că în Oltenia, ca de altfel în întreaga țară, lucrările de îmbunătățiri funciare cunosc o amploare din ce în ce mai mare. La recenta consfătuire s-a apreciat că există

tării probelor, executării analizelor, evidenței și calculării datelor. La consfătuire au fost ridicate unele probleme privind pregătirea cadrelor, arătîndu-se că în unele sectoare (în pedologie, de exemplu) lipsește o formă de învățămînt specifică.

Realizarea în bune condiții a proiectelor depinde în mare măsură de eşalonarea în timp a studiilor, fiind necesar să se renunțe la practica de a se acorda termene prea scurte pentru întocmirea studiilor necesare. Se impune, de asemenea, revederea ins-

I. C. V. B. „Pasteur” recomandă

Pentru a face cunoscute într-un timp cit mai scurt rezultatele activității sale de cercetare puse în slujba producției, I.C.V.B. „Pasteur” deschide, cu concursul redacției revistei „Agricultura”, rubrica pe care o inaugurăm astăzi. Ne propunem ca, pe această cale, să informăm colegii din rețeaua sanitar-veterinară cu tot ceea ce este nou în domeniul profilaxiei și combaterii celor mai frecvente boli ale animalelor și, în același timp, să prezentăm cele mai noi biopreparate realizate în institut. Dorim ca în dialogul pe care credem că-l va deschide actuala rubrică, să răspundem prin soluții concrete și eficiente tuturor solicitărilor și sugestiilor pe care avem siguranța că le vom primi de la cititori.

Dr. Traian NEGRUȚIU
directorul institutului

Profilaxia și tratamentul în pasteureloza porcină

Pasteureloza porcină este o boală infecțioasă care, produsă de o bacterie din genul Pasteurella, poate evolua sub formă de cazuri sporadice, enzootice și foarte rar epizootice. Din punct de vedere clinic și anatomopatologic se caracterizează prin trei forme evolutive: forma supraacută manifestată prin febră (41,5°—42°C), inapetență, respirație accelerată de tip abdominal, edeme cianoatice în diferite regiuni ale corpului și moarte în câteva ore; forma acută caracterizată prin aceleași tulburări respiratorii și febră, însoțită de accese de tuse dureroasă, tulburări digestive, jetaj mucos, muco-purulent sau, muco-sanguinolent uni sau bilateral și moartea animalului după 2—3 zile prin asfixie; forma cronică, denumită și forma pulmonară, cînd germeii sînt localizați numai în pulmon, provocînd leziuni pulmonare

mai puțin întinse, compatibile cu viața porcului, dar care provoacă o respirație greoaie, tuse, slăbirea animalului pînă la cahectizare.

Apariția bolii într-un efectiv de porcine este condiționată în primul rînd de existența purtătorilor de pasteurele. Cercetările făcute de institut, ca și cele din străinătate, arată că numărul purtătorilor de pasteurele printre porcii din efective sănătoase este 10—20 la sută, în timp ce în efectivele contaminate ajunge pînă la 50—55 la sută. Cum prezenta purtătorilor de germeni este inevitabilă în orice efectiv porcin, declanșarea îmbolnăvirilor este condiționată de receptivitatea animalelor și de existența unor factori favorizați de mediu, alimentație etc.

Factorii de mediu și alimentație au o acțiune hotărîtoare în declanșarea bolii.

Supraaglomerarea animalelor în spații restrînte, în adăposturi insuficient aerisite, cu o atmosferă bogată în amoniac, iritantă pentru căile respiratorii, umiditatea excesivă, schimbările bruște de temperatură cu diferențe mari între limitele maxime și minime, curenții de aer, lipsa de igienă, ca și alimentația incompletă și necorespunzătoare cantitativ și calitativ, duc la declanșarea unor adevărate enzootii de pasteureloză.

Factorul de receptivitate se referă în primul rînd la starea de imunitate pe care o au animalele față de germele cauzal al bolii. Porcii neseserizați sau nevaccinați contra pasteurelozei, sînt desigur mult mai receptivi la infecția cu Pasteurella, decît acei care au în organism anticorpi antipasteurelici.

Prevenirea pasteurelozei la porcine se realizează prin evitarea supraaglomerărilor și a factorilor de stress, asigurarea în adăposturi a unui climat uscat, bine aerisit, lipsit de curenți de aer, cu temperatură optimă și administrarea de rații alimentare echilibrate și igienice.

Eficacitatea tratamentului pasteurelozei porcine depinde de rapiditatea cu care se acționează asupra animalelor depistate a fi bolnave, de felul antibioticului sau chimioterapeuticului folosit și de forma de boală pe care o prezintă animalul. Depistarea și tratarea porcului bolnav trebuie făcute chiar de la apariția primului semn de boală.

Antibioticul cu care se intervine va fi acela care Pasteurella, izolată de către laboratorul veterinar, s-a dovedit, prin antibiogramă, sensibilă „in vitro”. În formele supraacute și în multe din cazurile acute, tratamentele sînt iluzorii.

Combaterea bolii în efectivele în care s-a declarat pasteureloza poate fi făcută cu succes prin aplicarea concomitentă a unui complex de măsuri privitoare la în-

CĂRȚI NOI

Editura Agrosilvică

FOLOSIREA RAȚIONALĂ A INVESTIȚIILOR ÎN C.A.P.

În introducerea lucrării, autorul, A. Lucaci, se ocupă de rolul investițiilor în cooperativele agricole și principalii factori de care se ține seamă în efectuarea lor. În continuare, sînt expuse condițiile și cerințele social-economice din unitățile respective, sursele de formare a mijloacelor de investiție și utilizarea rațională a fondului de acumulare și a creditelor acordate de stat.

Alte probleme abordate se referă la metodologia de proiectare și executare a lucrărilor de investiții, relațiile intercooperatiste de înrațutorare și sprijin reciproc.

În încheiere, sînt prezentate metode de analiză și apreciere a eficienței economice a investițiilor în C.A.P.

PADURI ÎMPIETRITE

„Pădurile împietrite” sînt mărturia existenței cu multe milioane de ani în urmă, în epoci geologice îndepărtate a unei bogate vegetații arboricole. Autorul cărții, Justian Petrescu, arată că în tinsele păduri, cu specii de arbori azi dispărute, au căzut pradă jocului mărilor cu uscatul, transformîndu-se, prin înmlăștinire, în „oletre care ard” (cărbuni de pămînt).

Descriind, la scara întregii planete, fenomenul transformării vegetației arboricole din trecutul geologic al pămîntului, cartea prezintă marile zăcăminte de cărbuni de pe glob, oprindu-se și asupra celor din țara noastră (Valea Jiului, Rovinari etc).

Editura Enciclopedică

CLOROFILA ȘI VIAȚA

Ce este clorofila — această substanță cu însușiri uimitoare, mijlocitor între pămînt și cosmos? Cum captează ea energia radiației luminoase a soarelui și cum o transformă în energie chimică? Putem oare mări randamentul fotosintezii în interesul agriculturii? O vom putea reproduce după voie, în laborator și în fabrică, spînd astfel nelimitat forțele productive și resursele alimentare ale omului? Iată întrebări cărora le răspunde pe larg lucrarea „Clorofila și viața” realizată de Viorel Soran. Cartea este ilustrată cu interesante desene și grafice.

lăturarea factorilor favorizanți declanșării bolii, depistarea, izolarea, tratarea sau sacrificarea imediată a animalelor bolnave pentru a reduce la minimum posibil numărul de purtători de germeni; aplicarea măsurilor de imunoprofilaxie specifică pasivă sau activă, adică serumizarea antipasteurelică a porcilor sănătoși din loturile în care s-au depistat cazuri de boală, cu cite 5—10 ml la purce și 10—20 ml la porcii adulți, însoțită de o administrare preventivă în hrană timp de 3—5 zile a unui antibiotic la care Pasteurella s-a dovedit a fi sensibilă. În același timp, se trece la vaccinarea antipasteurelică a tuturor animalelor sănătoase din loturile, grajdurile și unitățile în care n-au apărut cazuri de boală dar sînt în pericol de îmbolnăvire.

I.C.V.B. „Pasteur”, prepară în acest scop un vaccin antipasteurelic inactivat, care poate fi folosit la tineretul porcin în doză de 3 ml, repetat după 8—12 zile cu 5 ml și la porcii adulți prima doză de 5 ml repetată la același interval cu 10 ml. Imunitatea se stabilește după 10—14 zile de la ultima inoculare și conferă o protecție animalelor vaccinate pentru o perioadă de aproximativ 6 luni. Într-o unitate în care pasteureloza evoluează enzootic, este necesar ca operațiunile de vaccinare să se facă timp de 2—3 ani în mod regulat la toți porcii, aplicînd o singură vaccinare cu doză repetată la animalele din îngrășătorie și vaccinări repetate din 6 în 6 luni la vierii și scroafele de reproducție.

Numai prin aplicarea complexului de măsuri prezentat, se poate scota pe reușită în acțiunea de combatere a pasteurelozei din efectivele mari de animale și în reducerea pierderilor provocate de această boală atît de păgubitoare.

Dr. C. BERBINSCHI
șef de laborator

„CEL MAI BUN ȘEF DE FERMĂ” PE ANUL 1968

Vinerea trecută a avut loc la Departamentul întreprinderilor agricole de stat decernarea titlului și diplomei de șef de fermă frunțasă pe anul 1968. Concursul „Cel mai bun șef de fermă” a demonstrat că organizarea rațională a producției și a muncii — ca urmare a reorganizării activității agriculturii de stat — îmbinată cu efortul muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, și sprijinul comitetelor sindicatului a permis obținerea unor rezultate remarcabile.

Pe scurt, nivelul realizărilor obținute de fermele frunțase, pe profilele respective, se prezintă astfel: la cultura griului s-a obținut o producție medie de 4 155 kg la hectar, cu un preț de cost de 413 lei și un beneficiu de 733 lei/tonă; la

porumb s-au realizat, în medie, 6 753 kg/ha în cultură neirigată, cu un preț de cost de 434 lei și 390 lei beneficiu pe tona de produs. În sectorul pomicol, pe suprafețe întinse, producția medie de fructe a fost de 86,7 kg pe pom, cu cheltuieli de 1,42 lei și un beneficiu de 1,66 lei pe kilogramul de fructe. La struguri producția medie de 18 269 kg la ha s-a realizat cu un preț de cost de 971 lei și un beneficiu de 2 201 lei pe tonă.

În sectorul zootehnic s-au înregistrat, de asemenea, rezultate remarcabile: 3 710 litri de lapte, în medie, la un efectiv de 606 vaci, cu 121 lei pe hectolitr; beneficiul a fost de 42 lei la hectolitrul de lapte livrat. Aplicarea metodelor in-

dustriaale a permis ca, de la un efectiv de 27 000 porci, să se obțină un spor mediu de 576 de grame pe zi, cu un cost de 7 597 lei pe tonă, și să se realizeze, astfel, 2 279 lei beneficiu pe tona de carne livrată. De la un efectiv de 58 262 de păsări s-au obținut, în medie, 251 ouă pe pasăre, cu o cheltuielă de numai 563 lei și un beneficiu de 326 lei pe mie de ouă.

Este demn de subliniat faptul că asemenea rezultate au fost obținute în anul 1968 când, după cum se știe, în prima parte a anului a fost secetă. Totuși, printr-o bună organizare a producției și a muncii, prin aplicarea unor metode agrozotehnice înaintate, prin sporirea cointeresării materiale a tuturor lucră-

torilor din ferme, rezultatele au fost bune. Ele înțrec pe cele obținute, în mod curent, în unități, fapt ce dovedește că în I.A.S. există încă mari posibilități pentru sporirea producției, reducerea cheltuielilor, obținerea de beneficii.

În cuvântul lor, cei premiați au relevat succint atât metodele prin care au reușit să dobândească rezultatele ce le-au adus titlul și diploma de „Șef de fermă frunțasă”, cât și măsurile luate pentru ca în acest an, când condițiile naturale sînt favorabile, să dobândească producții vegetale și animale și mai mari. S-a accentuat asupra necesității folosirii mai raționale a puternicei baze tehnico-materiale, de care dispun întreprinderile agricole de stat, introducerii de noi tehnologii de producție și îmbunătățirii celor existente, aplicării consecvente a principiului gestiunii economice proprii.

Ținînd seama de nivelul rezultatelor dobîndite de șefii de fermă frunțasi — rezultate ce exprimă adevăratul potențial al întregii agriculturii de stat — prevederile proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al partidului apar și mai pe deplin realizabile, lucru, de altfel apreciat ca atare de către participanții la festivitatea de decernare a distincțiilor. Pentru a crește însă producția globală, în viitorul cincinal cu 40—45 la sută față de cei cinci ani anteriori, este nevoie ca, încă de pe acum, să se ia măsurile corespunzătoare pentru ca întreprinderile agricole de stat să devină unități model din punct de vedere al organizării, al metodelor de cultivare a pămîntului și de creștere a animalelor, al producției la hectar și pe animal, al productivității muncii și rentabilității producției. Și, premise în acest sens există: experiența șefilor de fermă frunțasi.

În cele ce urmează prezentăm:

REZULTATELE CONCURSULUI

CULTURA GRIULUI

PREMIUL I: Gheorghe Rădulescu, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Borănești, județul Ilfov; PREMIUL II: Constantin Alexe, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Ivănești, județul Ialomița; PREMIUL III: Stelian Popescu, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Crucea, județul Constanța; MENȚIUNE I: Nicolae Călinoiu, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Ivănești, județul Ialomița și Ioan Sarmaș, șeful fermei Cipău a I.A.S. Iernut, județul Mureș; MENȚIUNE II: Marcel Bilbîie, șeful fermei nr. 5 a I.A.S. Puchenii Mari, județul Prahova.

CULTURA PORUMBULUI

PREMIUL I: Teodor Șerban, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Variaș, județul Timiș; PREMIUL II: Aristotel Blendea, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Grabați, județul Timiș; MENȚIUNE I: Nicolae Popescu, șeful fermei Filipoiu a I.A.S. „Insula Mare a Brăilei”, județul Brăila și Vasile Florescu, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Grabați, județul Timiș.

CULTURA CARTOFULUI

PREMIUL I: Ferdinand Kopacz, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Lăzarea, județul Harghita; MENȚIUNE I: Aurel Romanescu, șeful fermei Mitoc a I.A.S. Rădăuți, județul Suceava.

CULTURA OREZULUI

PREMIUL I: Constantin Pană, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Oltenița, județul Ilfov.

CULTURA LEGUMELOR DE CIMP

PREMIUL I: Atanase Teju, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Dudu, județul Ilfov; MEN-

ȚIUNE I: Nicolae MIHAILESCU, șeful fermei nr. 6 a I.A.S. Bragadiru, județul Ilfov.

CULTURA LEGUMELOR DE SERE

PREMIUL I: Aurel Plapșa, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Sere, județul Arad.

POMICULTURA

PREMIUL I: Ion Ciotomda, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Bistrița, județul Cluj; PREMIUL II: Cornel Patraș, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Focșani, județul Vrancea; PREMIUL III: Eugenia Iancu, șeful fermei nr. 6 a I.A.S. Medias, județul Sibiu; MENȚIUNE I: S. Constantinescu, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Neptun, județul Constanța.

VITICULTURA

PREMIUL I: Ioana Matica, șeful fermei nr. 8 a I.A.S. Ostrov, județul Constanța; PREMIUL II: Marin Meșteru, șeful fermei nr. 7 a I.A.S. Murfatlar, județul Constanța; PREMIUL III: Gheorghe Igna, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Teremia Mare, județul Timiș; MENȚIUNE I: Margareta Neacu, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Medgidia, județul Constanța.

CREȘTEREA VACILOR DE LAPTE

PREMIUL I: Mircea Olărescu, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Iași, județul Iași; PREMIUL II: Constantin Rețeșu, șeful fermei Precistanu a I.A.S. Focșani, județul Vrancea; PREMIUL III: Vladimir Tăutu, șeful fermei Roșia a I.A.S. Moșoasa, județul Ilfov; MENȚIUNE I: Vasile Hrițcu, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Iași, județul Iași.

TAURINE LA INGRAȘAT

PREMIUL I: Nicolae Marx, șeful fermei

Podari a I.A.S. Craiova, județul Dolj; PREMIUL II: Tiberiu Rusu, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Dej, județul Cluj; PREMIUL III: Constantin Turel, șeful fermei nr. 8 a I.A.S. Rădăuți, județul Suceava.

CREȘTEREA PORCILOR (Sistem industrial)

PREMIUL I: Zaharia Boran, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Brăila, județul Brăila; PREMIUL II: Dumitru Popescu, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Ulmeni, județul Ilfov; PREMIUL III: Ilie Brăilă, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Caracal, județul Dolj; MENȚIUNE I: Stan Vlad, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Brăila, județul Brăila.

CREȘTEREA PORCILOR (Sistem gospodăresc)

PREMIUL I: Radu Onofriciu, șeful fermei nr. 2 a I.A.S. Burdujeni, județul Suceava; PREMIUL II: Florea Hăjeganu, șeful fermei nr. 8 a I.A.S. Becicherecul Mic, județul Timiș; PREMIUL III: Constantin Sasu, șeful fermei nr. 4 a I.A.S. Oradea, județul Bihor; MENȚIUNE I: Ion Gavrileanu, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Burdujeni, județul Suceava.

CREȘTEREA PASARILOR

PREMIUL I: Petra Anta, șeful fermei nr. 6 a I.A.S. Avicola, județul Arad; PREMIUL II: Niță Stănescu, șeful fermei nr. 4 a I.A.S. Avicola, județul Constanța; PREMIUL III: Tudor Popa, șeful fermei nr. 3 a I.A.S. Avicola, județul Dolj.

CREȘTEREA OVINELOR

PREMIUL I: Iosif Komoromi, șeful fermei nr. 1 a I.A.S. Tășnad, județul Bihor.

ÎNSEMNARE

SECULARII

CODRI

MARAMUREȘENI

CAPĂTĂ

NOI VALORI

Secularii codrii maramureșeni a căror faimă este legată de numele legendarului Piteca Viteazul capătă în anii noștri noi valori. Ei constituie o inepuizabilă mină de „aur verde”, grație activității neobosite a silvicultorilor, care prin împăduriri și diverse lucrări de protecția plantațiilor fac să crească fondul forestier maramureșan.

Merită menționat faptul că datorită rezultatelor de producție și economice Jeosebite, în anul trecut Inspectoratul silvic Județean Maramureș s-a situat pe locul doi în întrecerea socialistă, pe ramură. În rîndurile de mai jos vă prezentăm câteva din realizările Ocolului silvic Strimbu-Băiuți, care se numără în prezent printre unitățile frunțase ale inspectoratului amintit.

Utilizarea rațională a investițiilor la cultura și refacerea pădurilor a avut ca urmare realizarea și depășirea sarcinilor prevăzute pentru primul semestru al acestui an. Planul de împăduriri din primăvară, (110 ha cu rășinoase) a fost integral realizat. De asemenea, pe șoscele Tirgu-Lăpuș, Suciul de Jos, Grosii de sub Munte, Strimbu-Băiuți s-au plantat plopi, totalizînd un aliniament de 21 km. Planul semestrial a fost depășit cu mai bine de 60 ha la îngrijirea plantațiilor tinere precum și la lucrările de degajare, curățiri și rărituri.

Nota dominantă a realizărilor Ocolului silvic Strimbu-Băiuți, o constituie marea cantitate de material lemnos ce va fi folosit economic datorită amenajării de drumuri pînă în unele bazine forestiere așezate în faza de exploatare. De altfel, printr-o legătură strînsă cu beneficiarul — I.F. Tg. Lăpuș — s-a reușit să se pună în valoare pînă acum 40 000 mc de masă lemnoasă necesară producției anului 1971. Veniturile prevăzute a se realiza pe primul semestru al anului curent au fost depășite cu 57 000 lei.

O altă caracteristică a activității silvicultorilor acestui ocol o constituie producerea unor semințe de rășinoase, de calitate superioară, o bună parte din ele fiind destinate exportului. Sămînța provine de la arbori înalți, cu masă lemnoasă capabilă să asigure un înalt randament în exploatare.

Din relațiile tehnicianului silvic Simion Butuza s-au desprins și alte preocupări ale colectivului de silvicultori de aici; este vorba de gospodărirea atență a fondului de vînătoare și pescuit, de recoltarea fructelor de pădure și a ciupercilor comestibile, acțiune care începe în aceste zile. Ca și întregul nostru popor, colectivul de lucrători de la Ocolul Silvic Strimbu-Băiuți este hotărît să întîmpine cu noi realizări în producție Congresul al X-lea al partidului și cea de a 25-a aniversare a Eliberării patriei.

A. DORIAN

Adevărul că, fără a fi create condiții bune de muncă și de viață oamenilor nu se pot obține rezultatele scontate în producție este azi demonstrat cu prisosință.

Iată de ce, comitetul sindicatului nostru a instaurat ca metodă permanentă de lucru consultarea membrilor comitetului, după ce aceștia se înapoiază de pe șantiere, în scopul selectării acelor probleme ce vizează condițiile de muncă și de trai, probleme ce trebuie prezentate comitetului nostru de direcție.

În primul semestru al acestui an, comitetul sindicatului a inițiat un larg control obștesc pe toate locurile și punctele de lucru, căutând să depisteze unde anume este nevoie să insiste pentru ca oamenii să aibă asigurate posibilități adecvate de cazare, de masă, de instruire și distracție.

La șantierul nr. 3 Dorobanțu, cu câteva săptămâni înainte se observase, între altele, că la băi și spălătoare nu se acorda atenția cuvenită curățeniei și bunei întrețineri a utilajelor sanitare. Pe acest șantier și în alte locuri fuseseră sesizate și unele deficiențe în ce privește spațiul și dotarea cantinelor cu aparataj de bucătărie și veselă, pregătirea mâncărurilor și servirea acestora. Îndeosebi la cantinele de la Dorobanțu, Cuza Vodă, Basarabi și Făclia în timpul meselor se pierdea prea mult timp cu ocazia „servitului” celor trei feluri de mâncare, și existau unele nemulțumiri față de comportarea ospătarilor.

Firește, la sesizarea comitetului sindicatului toate acestea au fost dezbătute în amănunțime în comitetul de direcție, au fost luate

măsuri concrete, operative, pentru înlăturarea lipsurilor, astfel încât în scurtă vreme lucrurile s-au îndreptat.

Neîndoindu-ne, pe șantierele noastre se pot ivi în cursul lucrărilor accidente de muncă, dacă nu se iau măsurile de prevedere necesare. De aceea, urmând îndrumările Consiliului

provizate nu erau „semnlate” corespunzător. Toate aceste aspecte au fost analizate de către comitetul nostru, împreună cu comitetele sindicale de secții și conducătorii șantierelor, locurilor și punctelor de lucru. Ulterior, „urgențele” au fost supuse comitetului de direcție, care a putut lua măsuri imediate pentru asigurarea condițiilor corespun-

zătoare de protecția muncii.

O altă problemă asupra căreia comitetul nostru și-a concentrat atenția a fost modul cum folosesc salariații de pe șantiere timpul lor liber. Li se creează condiții de instruire, li se pun la dispoziție lucrări literare, ziare și reviste, se organizează unele spectacole? Comitetele sindicale de secții nu se opriseră pînă atunci la astfel de „amănunte”. Or, pe șantierele de îmbunătățiri funciare este știut că oamenii găsesc mai greu — dacă nu există o preocupare a sindicatului în această direcție — jocuri, cărți, aparate de radio etc. Analiza minuțioasă ce s-a făcut, solicitarea unui sprijin substanțial din partea comitetului de direcție, au dus la aranjarea unor săli în care să se poată organiza

recepționarea programe-

lor de radio și televiziune, camere de lectură, altele cu jocuri distractive, prezentarea unor filme artistice și documentare.

Aplicarea cu consecvență a principiului muncii colective în relațiile cu comitetul de direcție oferă comitetului sindicatului garanția că nu pot rămîne probleme importante nerewoluate.

Primul an de activitate al comitetului de direcție a dovedit o colaborare fructuoasă cu comitetul sindicatului, eforturile noastre comune urmărind îndeplinirea sarcinilor de plan.

ION MARIN
președintele
Comitetului sindicatului
din T.C.L.F. nr. 2
Dobrogea

În colaborare cu comitetul de direcție

Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, comitetul nostru a efectuat un control minuțios în toate punctele de lucru, pentru a stabili în ce măsură sînt respectate normele cu privire la protejarea muncitorilor care utilizează mașini speciale, dacă în locurile periculoase sînt afișate vizibil „memento-uri” care atrag atenția asupra măsurilor ce trebuie luate în timpul lucrului spre a se evita accidentele, și, în sfîrșit, dacă sînt asigurate costume speciale, ochelari, șorturi, mănuși de protecție. La șantierul nr. 1 Medgidia, se constatase absența balustradelor necesare la stăvilari. La stația de pompare de la km 18 lipseau capacele de protecție la gurile de absorbție. Muncitorii reclamau și neasigurarea echipamentelor de protecție. Unele schele și podine im-

punzătoare de protecția muncii.

bozia, ne informează președintele comitetului sindicatului, este mai mult mic decît gros, adică lasă foarte mult de dorit în ce privește aprovizionarea. În această situație, tractoriștii trebuie să se descurce cum pot.

Nici grijii pentru asistența sanitară nu i se poate da vreun „diagnostic” favorabil. Dulapul destinat păstrării medicamentelor la centrul I.M.A. stă gol. Asistența Luminița Petre, de la dispensarul din Andrășești, repartizată să funcționeze numai la I.M.A., nu se îngrijește de „plinul” truselor și preparatelor de strictă necesitate, nu se deplasează vreodată la secție. Iar comitetul sindicatului se complăce cu aceste „realizări”. De altfel nici vagoanele menținute încă pentru dormitoare la unele secții nu „strălucesc” din punct de vedere sanitar și al dotărilor cu lenjerie.

Pentru a se rezolva problema cazării mecanizatorilor, s-a luat măsura ca, treptat, să se construiască la fiecare secție, cite o casă a tractoristului. Pentru acest an sînt prevăzute trei asemenea clădiri la secțiile din comunele Gheorghe Doja, Ciocina și Albești. Dar, de la planificarea pînă la realizare se vede că-i cale lungă. Pînă acum citeva zile abia se turnase fundația abia uneia din construcțiile prevăzute.

Președintele comitetului sindicatului, și-a notat din nou toate acestea. Să sperăm că nu peste multă vreme „nota” va fi onorată.

În unitățile din Bărăgan unde am poposit am observat lipsă de preocupare pentru gaza de perete. La ferma nr. 10 a I.A.S. Periești, un articol semnat de Stelian Mocanu, președintele comitetului sindicatului purta titlul: „Urgentarea semănatului”, iar la sfîrșit data: 6 martie 1969; alături, la fel de „actual”, un alt articol cu titlul: „Probleme de agrotehnică și organizare specifice în primăvara aceasta” de dr. ing. Gheorghe Vilceanu, directorul întreprinderii.

De la atelierul mecanic pornea spre cîmp ultima combină revizuită. Poate că, măcar la sesizarea noastră, va fi revizuită și atitudinea celor din comitetul sindicatului care răspund de problemele întrecerii socialiste, pentru care gazeta de perete constituie un eficient mijloc de mobilizare spre noi succese.

AI. RAICU

Breviar juridic

COMPENSAREA ÎN BANI A CONCEDIULUI DE ODIHNĂ NEEFECTUAT

După cum se știe, concediul de odihnă este acordat angajaților pentru ca aceștia să-și poată menține starea de sănătate și capacitatea de lucru. Pentru a-și atinge scopul, concediul trebuie să fie realizat efectiv. Tocmai de aceea, compensația sa în bani este, în principiu, interzisă.

Sînt însă și anumite situații cînd nu se poate efectua concediul de odihnă. Așa se face că pentru un anumit număr de cazuri, în mod cu totul excepțional și pentru motive bine justificate, se poate acorda compensația în bani a concediului respectiv. Astfel, potrivit dispozițiilor legale, compensarea în bani a concediului anual de odihnă este permisă în cazul în care contractul de muncă a încetat înainte ca angajatul să-și fi efectuat concediul. Este situația încetării contractului de muncă prin acordul părților, din voința unității sau din cea a angajatului, inclusiv ca urmare a pensionării acestuia. Se mai acordă compensație în bani și angajaților care își intrerup activitatea în vederea efectuării stagiului militar în termen, precum și celor scoși din producție pe o durată mai mare de 12 luni. De asemenea, compensație în bani pentru concediul neefectuat se atribuie și în cazul decesului angajatului.

Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat se face proporțional cu timpul cuprins între începutul anului calendaristic și data încetării raporturilor de muncă. Dacă angajatul nu a efectuat concediul de odihnă nici pe anul calendaristic precedent, i se va compensa în bani și concediul convenit pe acel an.

Trebuie precizat, de asemenea, că, întrucît compensarea în bani se face în raport de anul de muncă — prin această noțiune înțelegîndu-se perioada de 12 luni calendaristice care începe cu data de la care angajatul își păstrează, în condițiile legii, vechimea neîntreruptă în muncă — se prevede obligativitatea unităților ca, în cazul încetării raporturilor de muncă, să acorde angajatului, pe lingă compensarea în bani a concediului pe anul în curs, și eventualele diferențe. Să presupunem, de exemplu, că un salariat s-a angajat la 10 februarie 1958, iar la 1 iulie 1969 raporturile sale de muncă cu întreprinderea respectivă încetează, fără ca el să-și fi efectuat concediul de odihnă. Deoarece în 1958 angajatul nu a beneficiat de concediu, (neavînd cel puțin 11 luni de activitate) la desfacerea contractului de muncă el va primi pe lingă compensația în bani pentru concediul de odihnă convenit pe anul 1969 (pentru perioada efectiv lucrată) și plata în bani pentru concediul ce i s-ar fi convenit pe perioada 10 februarie — 31 decembrie 1958. Drepturile pe perioada respectivă se vor calcula însă în raport de prevederile vechii legi a concediilor (H.C.M. nr. 186/1951), conform căreia minimumul de zile acordate pentru concediu era de 12, și nu de 15 ca acum, iar pentru angajații cu muncă nenormată concediul se stabilea în raport de funcție, nu de vechime.

În încheiere, încă o mențiune. Întrucît, după cum se știe, un salariat, indiferent de modul de angajare, adică pe durată nedeterminată (definitiv, cum se mai spune) sau determinată (temporar, sezonier etc.) pentru a primi concediul de odihnă trebuie să aibă cel puțin 11 luni de activitate; în cazul desfacerii contractului de muncă înainte de împlinirea acestei vechimi minime el are totuși dreptul de compensare în bani pentru concediu, pe perioada cit a lucrat. Calculul se face astfel: se împart cele 15 zile de concediu, cit ar fi avut dreptul în primul an de activitate, la 12 luni, iar rezultatul obținut se înmulțește cu numărul lunilor efectiv lucrate.

Vasile BRAILOIU
consilier juridic șef

CĂLĂTORIND PRIN BĂRĂGAN

Întîlnire cu... neglijența

Zilele trecute am fost dincolo de Urziceni, în inima cîmpiei de cernoziom, spre Slobozia. Mi-a incîntat privirile întinsa mare de orzuri, griuri și porumburi, mi-a plăcut grija oamenilor în a-și pregăti minuțios mașinile și „pînda” lor, față de ploile care nu se mai sfîrșesc parcă, de a prinde cite-o „fereastră” bună spre a stringe cu combinele recolta.

Dar condițiile de muncă și de trai? — Acordăm toată atenția atît problemelor producției cît și celor privind grija față de om, mă informează ing. Vadim Rusu, directorul întreprinderii agricole de stat Malu. La ferma Balaciu, unde inițiem o mare crescătorie de berbecuți, terminăm patru noi apartamente pentru salariați. Le-am și ten-cuit, acum se fac lucrări de finisare.

Să vedem cum stau lucrurile și pe... teren! Mă opresc la ferma respectivă, din apropiere, unde anul acesta urmează să fie crescuți după o metodă specială (despre care revista noastră a scris de curînd) 50.000 de berbecuți pentru export. Locuințele pentru familiști sînt într-adevăr aproape gata. Pentru producție s-au construit 8 grajduri pentru „miori”, dar majoritatea sînt încă... goale. Șantierul (deci, crescătorie), este amplasat în imediata a-

propiere a trei mari grajduri de porci. Persistă în jur un miros pestilențial. Canalizare nu există, și nici preocupare pentru găsirea unor soluții tehnice adecvate pentru înlăturarea acestui neajuns.

Privesc cu atenție grajdurile deja populare cu berbecuți și observ numeroase „gđuri” în grătare. Inginerul Nicolae Alexandrescu, șeful sectorului construcții al I.A.S., se scuză:

— Au fost și pici cu... noduri și sub greutatea berbecilor...

Pînă una-alta, podelele stau rupte. — Dumneavoastră unde luați masa? Unde dormiți? — îi întreb pe cei ce lucrează la turnarea betoanelor și la dulgheritul noilor grajduri. Cîțiva dintre cei întrebați dau din umeri...

Mă gîndesc dacă n-ar fi cazul ca președintele sindicatului să poposească și aici — că nu-i departe de centru — și să supună, la una din ședințele consiliului de administrație, cele constatate. Dar grabnic...

Iată-mă și la I.M.A. Andrășești. De data aceasta, interlocutor îmi este însuși președintele comitetului sindicatului, Gheorghe Dumitrescu, care răspunde de sculeria unității. Pe platou, în jurul atelierului mecanic, mai multe tractoare. Un mecanizator, Ilie Ivan, a venit tocmai de la secția a 7-a Reviga să repare... garnitura arsă de la chiulasă. De ce nu s-o fi putut remedia defecțiunea respectivă la sediul secției?

Umblu prin atelierul mecanic, îmi atrag atenția măsurile bune luate pentru protecția muncii, la strungărie, la sudură, montaj. Tractoriștii cu care stau de vorbă mă informează că la secții s-au adus, prin grija comitetului sindicatului, șahuri, biblioteci volante, aparate de radio...

În schimb, o serie de lipsuri trag în jos talerul celălalt al balanței. În primul rînd, cantina e slab aprovizionată. Abia i se repartizează, la cite două săptămîni, în medie, 20 de kilograme de salam și brînză și o cantitate de conserve. Insuși „Mic-gros-ul” de la Slo-

ÎN DISCUȚIE:

Problemele propagandei tehnice

Recent, în organizarea direcției generale a învățămîntului și propagandei din Consiliul Superior al Agriculturii, la Timișoara a avut loc o consfătuire, cu un pronunțat caracter de schimb de experiență, la care au participat cadre de conducere de la casele agronomului din întreaga țară. Discuțiile purtate cu acest prilej, ca și vizitele organizate, au avut darul să contribuie la o mai bună precizare a rolului și locului casei agronomului în agricultură în general, și în cea a județelor în special.

Ne vom referi, sumar, la câteva din problemele abordate în cadrul consfătuirii.

Centru unic ?

Începem cu această întrebare pentru că ni se pare a conține în ea o chestiune de fond. Se vorbește în ultima vreme tot mai insistent de casa agronomului ca despre o instituție cultural-științifică menită să devină un centru unic al propagandei tehnice agricole. Spunem „menită să devină” pentru că la ora actuală, practic, în mai toate județele activitatea de perfecționare a pregătirii cadrelor, de introducere și generalizare a noului în producția agricolă este dispersată. Infim este numărul caselor agronomului care au reușit într-adevăr să polarizeze majoritatea acțiunilor ce au drept scop să asigure folosirea conștientă și sistematică a cuceririlor științei agricole.

Participanții la consfătuire și-au manifestat convingerea că în fiecare județ casa agronomului poate și trebuie să devină un astfel de centru unic al propagandei tehnice. Este nevoie însă, și ținem să subliniem în mod deosebit lucrul acesta, de o strînsă colaborare între toți factorii care coordonează și îndrumă, la nivel de județ, diversele sectoare ale agriculturii, precum și de o riguroasă programare a acțiunilor, în deplină concordantă cu necesitățile de moment și în perspectivă ale fiecărui sector în parte. Și, dacă e să spunem lucrurilor pe nume pînă la capăt, este nevoie, mai cu seamă, de o justă înțelegere a ideii de subordonare a casei agronomului față de direcția agricolă județeană.

Sezonalitatea, o boală de creștere

Opinia este unanimă. Pentru ca activitatea casei agronomului să fie cit mai eficientă ea trebuie să aibă un caracter permanent.

Din păcate, pînă în prezent majoritatea acestor instituții, și îndeosebi cele mai de curînd create, duc o activitate sporadică, în raport de desfășurarea muncilor agricole în timp. Și, nu a rareori se întâmplă ca, atunci cînd se simte mai mult nevoia unor instructaje, direcția agricolă județeană să decreteze: „Se suspendă orice fel de activitate la casa agronomului”. Iar ca un corolar, directorul și metodistul sînt „recrutați” să sprijine, pentru o săptămînă, două, trei, desfășurarea campaniei agricole.

Asemenea cazuri s-au întîmplat și în această primăvară și considerăm că nu este nevoie să le cităm. Cert e că atitudinii de felul acesta nu-s de natură să sporească aportul casei agronomului la pregătirea cadrelor și să-i întărească prestigiul. Să sperăm că sezonalitatea constituie doar o boală de creștere și că pe măsură ce se vor consolida, casele agronomului tinere își vor permanentiza activitatea.

Noului — haine noi

E cit se poate de evident. Formele de propagandă proprii activității desfășurate prin casele agronomului au căpătat de acum consacrară, ele fiind cunoscute și apreciate de specialiști și celelalte cadre din unitățile agricole de producție. De altfel, dintr-o statistică existentă la Consiliul Superior al Agriculturii rezultă că, în ultimii ani, peste 500 000 de cadre din agricultură au participat la schimburile de experiență, consfătuirile, conferințele, școlarizările, demonstrațiile și instruirile organizate prin casele agronomului. Dacă adăugăm

acestei cifre o altă și anume pe cea care reprezintă numărul celor care au urmat cursurile agrozootehnice, și ele o formă de instruire organizată, vom avea un tablou cuprinzător al contri-

Un punct de atracție pentru participanții la consfătuirea de la Timișoara l-a constituit laboratorul Casei agronomului gazdă, dotat cu aparatură modernă și substanțe chimice dintre cele mai diverse.

Foto : Eugen OBRAD

buției pe care propaganda tehnică o aduce la promovarea noului.

Totuși, așa cum au remarcat mulți dintre vorbitori, o parte din mijloacele de propagandă folosite s-au perimat, ele ne mai corespundînd actualei etape de dezvoltare a agriculturii noastre socialiste. Ritmul accelerat de dezvoltare a tehnicii, cuceririle tot mai spectaculoase ale științei îi pretind specialistului, și nu numai lui, o documentare curentă temeinică. Casa agronomului, s-a precizat la consfătuire, este instituția cea mai în măsură să asigure acestora posibilitatea unei astfel de documentări, prin caiete selective, fișe bibliografice, prin mijlocirea unui contact direct cu instituțiile de cercetare și de învățămînt. S-a insistat, de asemenea, în mod deosebit asupra necesității valorificării mai din plin a cunoștințelor și materialelor documentare cu care se întorc cadrele tehnice trimise la specializare în străinătate, a folosirii pe scară tot mai largă a unor mijloace moderne de informare, cum sînt filmele, diafilmele, diapozitivele etc.

Nu fast, ci utilitate

Una din îndatoririle principale ale cadrelor de conducere de la casele agronomului, și îndeosebi a inginerilor metodisti, este aceea de a se ocupa de organizarea și îndrumarea laboratoarelor agricole, de orientarea tematică a loturilor demonstrative și experimentale din unitățile de producție.

Vizitele făcute la cooperativele agricole din Biled și Becicherecul Mic, ca și referatul prezentat de ing. Iosif Faur, metodistul casei agronomului gazdă, au dovedit că în județul Timiș există o preocupare asiduă în această privință. Similar stau lucrurile și în alte județe. Ing. I. Berenghi, directorul casei agronomului a județului Brașov amintea, de pildă, de activitatea demonstrativă și experimentală susținută ce se desfășoară în cooperative agricole cum sînt cele din Rîșnov, Săcele, Cristian, Crizbav și altele, care țin o strînsă legătură cu institutele de cercetări, iar ing. N. Moraru, directorul casei agronomului a județului Ialomița relatea cu îndreptățiță satisfacție că la unele cooperative, ca la Dor Mărunt bunăoară, spe-

cialiștii au abordat în cadrul laboratoarelor agricole asemenea probleme de studiu, încît ele servesc drept teme pentru lucrări de doctorat.

Firește, asemenea stări de lucruri sînt laudabile. Au fost însă scoase în evidență și o seamă de deficiențe. S-a relevat, înainte de toate, faptul că în majoritatea județelor există prea puține laboratoare agricole. Și chiar dacă pe alocuri sînt în număr mai mare, multe din ele nu duc activitatea pentru care au fost create. Așa cum remarcă ing. M. Nicolescu, directorul casei agronomului a județului Argeș, nu puține sînt unitățile agricole în care laboratorul agricol ființează doar ca muzeu, aparatele și celelalte obiecte din dotare stînd mai tot timpul nefolosite. Într-o astfel de situație, ni se pare oarecum îndreptățită hotărîrea luată de conducerea unor cooperative agricole (Hărman, Bod, Feldioara, județul Brașov) de a schimba destinația încăperilor rezervate pentru laborator.

Participanții la consfătuire au insistat în mod deosebit asupra obligației pe care o au cadrele tehnice de a utiliza aparatura de care dispun laboratoarele agricole. Se pare că unele aparate, ca trusa Gerber, termometrele de sol etc. și-au găsit de acum întrebunțare în

Poșta redacției

Ing. Ilie JERDEA — director I.M.A.Șicula, județul Arad :

În legătură cu întrebarea pusă de dv., precizăm că lista cuprinzînd locurile de muncă cu condiții deosebite, pentru care se acordă concediu suplimentar de odihnă, a fost publicată în Buletinul Oficial nr. 95 din 14 iulie 1968. La capitolul „Agricultura” din lista respectivă, punctul 23, se prevede că angajații de la centrele de protecția plantelor, precum și cei din brigăzile fitosanitare, care manipulează efectiv substanțe toxice, au dreptul la un concediu suplimentar de odihnă de 3 zile.

Elena T. PAUN — tehniciană comuna Gherecești, județul Dolj :

Citiți răspunsul dat tov. Nicolae Frășie, comuna Sebeșul de Jos, județul Sibiu, în nr. 8(333) din 19 iunie a.c. al revistei noastre, la „Poșta redacției”.

Ing. I. OLTEANU — Călărași, județul Ialomița :

Recalcularea pensiei se face în aceleași condiții prevăzute (pentru toți salariații) la articolul nr. 38 și următoarele din legea nr. 27/966, republicată în Buletinul oficial nr. 17 din 1969 și de H.C.M. nr. 252/1967, republicată în același Buletin oficial, art. 61 și următoarele.

Cu privire la condițiile de primiere la care vă referiți, este necesar să vă adresați Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, sectoarele Producție vegetală și Muncă și salarii.

Veronica TELETICU — oraș Bacău :

Este necesar să vă adresați Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, după ce ați obținut avizul uniunii județene respective, care va face și calculul sumei pe care trebuie să o restituiți.

Gheorghe PRICOPE — comuna Cojușca, județul Botoșani :

Pentru a vă continua studiile la secțiile de subingineri din cadrul Institutelor de învățămînt superior, trebuie să absolviți liceul sau să aveți examenul de diferență la liceu și să treceți bacalaureatul.

Ing. C. C. TECUCI — județul Galați :

Salariul tarifar al inginerilor din C.A.P. se stabilește de către direcția agricolă județeană, ținînd seama de pregătirea, vechimea și experiența acestora, precum și de mărimea unităților în care lucrează și complexitatea sarcinilor ce le revin.

**CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII
INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETĂRI AGRICOLE
INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU
LEGUMICULTURA ȘI FLORICULTURA
CIOLPANI**

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

- 1 șef secție cercetare științifică la Secția de floricultură
- 1 șef secție cercetare științifică la Secția de fiziologie și biochimie.

Cererile de înscriere la concurs se vor depune la sediul Institutului, cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii concursului, împreună cu actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetări din R.S.R., publicat în extras în Buletinul Oficial, Partea III-a, nr. 4 din 8 ianuarie 1968.

Concursul va avea loc la sediul I.C.L.F. — Ciolpani, Jud. Ilfov, la 30 de zile de la data publicării acestui anunț.

P. VOICULESCU

DIN PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

pe săptămîna 13 - 19 iulie

DUMINICĂ: Programul I: 8,30 — Deschiderea emisiunii. De strajă patriei; 9,00 — Matineu duminical pentru copii; 10,30 — **ORA SATULUI:** ● Ediție specială: Seceriș ● Retrospectivă satului românesc ● Prezentă Șerban Nedelcu ● Ancheta emisiunii ● Actualitatea agricolă ● Muzică populară în interpretarea soliștilor: Maria Schipor, Ileana Constantinescu, Dumitru Bălășoiu, Constantin Bordeianu la acordeon; 11,30 — Concert simfonic: În program Simfonia a V-a de Ceaikovski. 17,30 — Realitatea ilustrată — emisiune magazin; 18,00 — Roman-foleton: „Povestea unei femei (III). Serial realizat de televiziunea din R.D.G.; 19,00 — Flori de pe Mureș. Selecțiuni din spectacolul Ansamblului de Stat din Tg. Mureș; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20,00 — Reportaj-anchetă. Rimnicu Vilcea nu mai este oraș de pensionari; 20,30 — Film artistic: „Sfîntul la pîndă”. Coproducție franco-italiană cu Jean Marais; 22,05 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22,25 — „Glasul roților de tren” — emisiune muzicală; 23,10 — Telesport.

Programul II: 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20,00 — Reportaj-anchetă; 20,30 Capodopere ale muzicii universale; 21,10 — Seară de teatru: Antologie Moliere.

LUNI: 17,30 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 17,35 — Lumea copiilor — emisiune pentru copii; 17,50 — **EX-TERRA '69** — emisiune concurs pentru tineretul școlar; 18,50 — Criterii. Carnet cinematografic; 19,15 — Laureatii ai Festivalului cîntecului popular „Maria Tănase” — Craiova 1969; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20,00 — **IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI AL X-lea** al P.C.R. Secvențe din marea dezbatere; 20,15 — Între metronom și cronometru — emisiune concurs; 21,10 — Cîntă tenorul Ion Buzea (interviziu-ne); 21,35 — Roman foleton: „Lunga vară fierbîntă” (XI); 22,25 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22,45 — Cadran — emisiune de actualitate internațională.

MĂRTI: 17,30 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 17,35 — Lumea copiilor: „Hup și Hop” serial de păpuși (II); 17,50 — Studioul școlărilor; 18,20 — Criterii. Pe teme muzicale; 18,45 — Din lumea științei. Laboratoare în aer liber; 19,15 — „De pe Crișuri”. Cîntece și dansuri populare; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 19,45 — **IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI AL X-lea** AL P.C.R. Cu carul de reportaj la Galați; 20,15 — Seară de teatru: „Hangița” de Carlo Goldoni; 22,15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22,35 — Prim plan: compozitorul Dimitrie Cuclin; 23,05 — „Romeo și Julieta”. Film coregrafic pe muzică de Ceaikovski realizat de studiourile sovietice.

MIERCURI: 10,00 — Limba fanceză (reluare); 10,25 — Ce-ai dori să reve-deți? Spectacolul de teatru: „Rochia” de Romulus Vulpescu. 15,00—15,50 — Transmisiune în direct de la lansarea navei cosmice Apollo 11; 17,30 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 17,35 — Lumea copiilor; 17,50 — Studioul școlărilor: Autografe pe cărți premiate; 18,25 — Dialog cu telespectatorii; 18,45 — Tribuna economică; 19,15 — Trepte spre finală. Soliști și formații

participante la cel de-al IX-lea Concurs al artiștilor amatori; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20,00 — Tele-cinematica: „Povestiri din Manhattan”. Un film de Julien Duvivier; 22,10 — Reflector; 22,25 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletin meteorologic; 22,45 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice. Imagini din Minsk; 23,00 — Convorbiri literare.

JOI: Programul I: 10,00 — Limba engleză (reluare); 10,25 — Limba germană (reluare); 10,50 — Ce-ai dori să reve-deți? Filmul artistic „K.O.”; 17,30 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 17,35 — Lumea copiilor; 17,50 — Cîrc pe 16 mm; 18,15 — Studioul pionierilor; 18,45 — Un interpret îndrăgît al cîntecului oltenesc: Ion Luican; 19,00 — Cronica ideilor; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20,00 — Transfocator; 20,30 — Avanspremieră; 20,40 — Seară de teatru TV: „Improvizația de la Versailles” de Moliere; 21,45 — Monografia contemporană; 22,00 — Consultație tehnică TV; 22,15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22,35 — Criterii. Arte frumoase; 22,50 — Recital Gigiola Cinquetti. **Programul II:** 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20,00 — Concert simfonic; 20,45 — Un oraș pentru două milioane — reportaj-anchetă; 21,05 — Film serial: „Comisarul Maigret”.

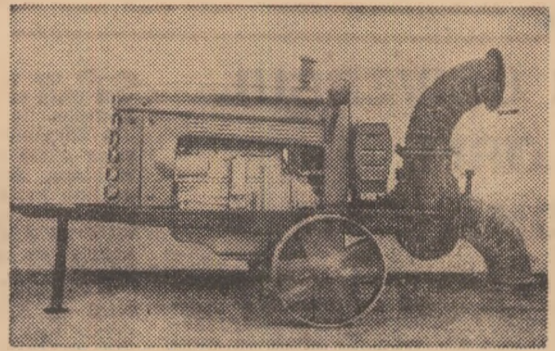
VINERI: 10,00 — Limba rusă (reluare); 10,25 — Limba spaniolă (reluare); 10,50 — Tele-enciclopedia (reluare); 15,00 — Tenis de cîmp: România-U.R.S.S. (Finala grupei B din zona europeană a Cupei Davis); 18,30 — Studioul școlărilor; 19,00 — Pe scenele lirice ale țării: Galați-Brașov-Constanța; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 20,00 — **IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI AL X-lea** AL P.C.R. Secvențe din marea dezbatere; 20,15 — Film artistic: „Urme în ocean” — producție a studiourilor sovietice; 21,35 — Muzică ușoară românească; 22,00 — Reflector; 22,15 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de limbă română; 22,40 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 23,00 — Itinerar european: O Acropole a Franței: Chartres.

SIMBĂTĂ: Programul I: 16,00 — Tenis de cîmp: România-U.R.S.S.; 18,00 — „Belle și Sebastian” (reluare); 19,15 — La volan — emisiune pentru automobiliști; 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 19,45 — **IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI AL X-lea** AL P.C.R. Cu carul de reportaj la Timișoara; 20,15 — Tele-enciclopedia; 21,15 — Monografia contemporană: Porțile de Fier (IV); 21,35 — „Vacanță muzicală”; 22,15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** și buletinul meteorologic; 22,35 — Film serial „Comisarul Maigret”; 23,25 — Epoca de piatră. Un amuzant desen animat muzical. **Programul II:** 19,30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Buletin meteorologic; 19,45 — **IN ÎNTIMPINAREA CONGRESULUI AL X-lea** AL P.C.R. Cu carul de reportaj la Timișoara; 20,15 — Trei melodii pe săptămîină. Muzică ușoară românească în primă audiere; 20,25 — Recitalul de simbătă seara. Basul Ioan Hvorov; 20,45 — Roman foleton „Lunga vară fierbîntă” — Nevinovatul disperat.

UZINA DE REPARAȚII GALAȚI

execută și livrează

pe bază de comandă fermă următoarele produse:

— AGREGAT DE POMPARE tip D. 108-12"

— APARAT DE ALEZAT LINII PALIER PENTRU MOTOARELE D. 35 M, D. 36 M, D. 103, D. 107 și D. 108.

— MAȘINA DE SUDAT ELECTRIC PRIN PUNCTE

— ANTRENOR CU ȘAIBA pentru diverse mașini agricole

— NICOVALE PENTRU FORJĂ — tipul 63 kg, 100 kg și 150 kg.

— ROLE SIMPLE ȘI DUBLE pentru tractoare pe șenilă S. 80 și S. 100.

UZINA DE REPARAȚII BRAȘOV

produce și livrează fără repartiție

BASTONUL ELECTRIC

destinat dirijării animalelor la pășunat, deplasarea pe căi de comunicație, precum și la urcarea în vagoane și camioane.

Produsul este alimentat cu 2 baterii a 1,5 v, debitînd la capul cu borne un curent pulsator de 1500 v, nepericulos pentru sănătatea omului și animalelor, durata impulsului fiind foarte mică.

Preț de vînzare: 240 lei pentru unitățile de stat; 273 lei pentru unitățile cooperatiste.

Institutul de Studii și Prospecțiuni pentru Îmbunătățiri Funciare (I.S.P.I.F.)

București, Șos. Olteniței 35-37 Sectorul 5

ANUNȚĂ

- Deschiderea unui curs de perfecționare pentru specialitatea Topografie — cu durata de 6 luni începînd cu 1 oct. 1969.
- Se primesc absolvenții ai fostelor școli Tehnice-agricole și horticoale cu durata de 4 ani.
- Pe durata școlarizării, elevii vor primi salariul de la locul de muncă (adică salariul mediu pe ultimele 3 luni) care va cuprinde salariul tarifar lunar, premii și salariul personal.
- Înscrierile se primesc pînă la data de 20 septembrie 1969. Elevii vor fi supuși unei probe de examen la matematică, (scris și oral) începînd cu data de 25 septembrie 1969.
- Se primesc candidați de preferință bărbați — stagiul militar satisfăcut — apți pentru muncă de teren.
- La examenul candidații vor prezenta:
 1. Diploma Șc. Tehnice de patru ani, în original;
 2. Certificatul de naștere, în original;
 3. Certificat de sănătate;
 4. Biroul de populație;
 5. Livretul militar.
- Școala va funcționa la Liceul Agricol Poarta Albă, județul Constanța.

FERME ȘI ÎNTREPRINDERI AGRICOLE DE STATI

COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIEI MEMBRI COOPERATORI ȘI ȚARANI CU GOSPODĂRII INDIVIDUALEI

vă puteți procura:

- Seruri și vaccinuri
 - Medicamente și dezinfectante
 - Instrumentar și aparatură de uz veterinar și zootehnic
- Filialele Întreprinderii de aprovizionare nr. 17,
- Farmacii veterinare,
- Depozite județene de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar.

Plata se face în numerar și prin virament.

CALEIDOSCOPI

ÎN UNIVERSUL FLOREI ROMÂNEȘTI

● În rezervația floristică de la Ponoare-Bosanci, la 11 km de Suceava — printr-un curios fenomen natural — cresc plante originare din regiunile aflate în jurul Mării Negre și Mării Caspice. Printre acestea sînt: stînjelul pitic, trifoiul galben, frîsnelul și altele.

● În Delta Dunării există o vegetație sui generis denumită în mod obișnuit plaur. Este vorba de o pătură vegetală plutitoare, groasă de numai 0.40—1 m, constituită din rădăcinile de rozoz ori pipirig, de papură, rămășițe de otrătel, de castane de baltă, de nulfăr ori de broscăriță. Florile păstrează de nufăr, mătasea broască, lîntiță și stînjel, și în sfîrșit, din planta numită „Săgeata apelor“ toate strînse într-o împletitură puternică și destul de ușoară.

● Degetăruțele (Soldanella montana), plante cu flori ale căror petale amintesc de degețelele răsfrîte ale unui copil, sînt legate de fenomenele de glaciațiune din epocile terțiară și cuaternară. Florile păstrează de atunci „obiceiuri“ care pot uimi pe oricine. Astfel, în timpul ninsorilor fîrîz care cad pe crestele Carpaților, petalele nu se feresc de fulgii de gheață, semn al unei străvechi acclimatizări.

● Pădurea Frasinul, de lângă Buzău, adăpostește, printre alte plante, o raritate care nu se găsește decît la noi în țară. Este vorba de *SERRATULA CAPUTNAJAE*, o plantă cu frunzele în formă de rozete, din mijlocul cărora crește uneori cîte o tulpină înaltă de

50—70 cm și chiar 1 m, care poartă în vîrf niște capitule cu flori ca cele de albăstrele, însă de culoare albă-rozacee.

● Răspîndirea și înmulțirea frumoaselor „flori de colț“ e asigurată prin parașutare. Semintele acestor plante sînt purtate peste prăpăstii cu ajutorul unor minuscule... parașute care se pot vedea ușor cu ajutorul unei lupe. O floare poartă un număr mare de asemenea parașute.

● Slăbănogul, plantă cu tulpini extrem de fragede, aproape sticloase, ce crește în locurile umede cu sol mai gras are un fruct care se desprinde ușor, la cea mai mică atingere. Numea latină „Stăbănogul“ definește acest caracter al fructului: „Impatiens, noli-tangere“, adică: nerăbdătorul, nu mă atinge.

● În apropierea Minăstirii Suzana, pe dîmbul mult aplecat spre malul drept al apei Teleajenului, se înalță cel mai falnic fag din tot ținutul Ciuceșului. Uriașele lui rădăcini, ajunse pînă la suprafață, consolidează întregul mal prin brațe puternice, de nezdruccinat, în timp ce coroana lui imensă umbrește o suprafață de aproape 500 m². Sus, la baza crengilor arcuite, poate fi construită foarte bine o cabană de lemn cu zece paturi.

● În pădurile de pe ținutul cîmpilor noastre crește dedîtelul, o plantă — „imitație de hrean“. Frunzele dedîtelului, frecate repede între palme, dau un miros înepător, mai puternic chiar decît al hreanului.

● Gura-lupului își împrășteie semințele într-un mod foarte ingenios. La această plantă, semințele stau pe tulpină în niște cupe. Cupa este acoperită de un „căpăcel“ mai mare, de forma unei farfurioare. Cînd semințele ajung la maturitate, căpăcelul, prins numai într-un singur punct de tulpină, s-a și uscat. Cînd o picătură de ploaie cade pe acest căpăcel, el se rupe, făcînd astfel ca mîscarea lui bruscă să împrășteie semințele.

CREȘTE... UNDE POATĂ

Deasupra porții unei minăstirii din localitatea Herrenalb, (Franța), a crescut, mare și frumos, acest pin, a cărui vîrstă este de 80 de ani. În registrele minăstirii s-a găsit o însemnare, din care rezultă că în anul 1889 a apărut lăstarul, devenit astăzi mindrul copac, înălți de zece metri. Nu e nici o „minune“; vîntul jucăuș; a aruncat deasupra porții o sămînță care s-a dezvoltat, în pofida vitregiei îndurate. „Frații“ acestui pin, crescuți în jurul minăstirii, au douăzeci de metri înălțime și sînt de trei ori mai groși.

PLANTELE SĂNĂTĂȚII

Ceapa-aliment și medicament

Ceapa este o legumă cunoscută din vremuri străvechi, fiind cultivată cu mii de ani înaintea erei noastre. Se pare că ar fi originară din Asia occidentală și a fost introdusă în cultură, pentru prima oară, în China, Iran, Afganistan și regiunea Mării Mediterane. Astăzi ea se cultivă pe scară largă în Europa, Asia, America de Nord și America de Sud, suprafața cultivată atîngînd 760 mii ha, cu o producție anuală de cca. 9,94 milioane de tone. Aproape 1/3 din suprafața mondială cultivată cu ceapă, se găsește în Europa (245 mii ha.).

Ceapa se cultivă pentru bulbi, tulpina falsă și frunzele sale, care se consumă atît în stare crudă, cît și sub formă preparată constituind un aliment important.

Pe lângă utilizarea la mîncăruri, ceapa se mai folosește în industria conserve-lor alimentare și în industria farmaceutică. Prin acțiunea bactericidă a fitoncidelor pe care le conține, această legumă este folosită cu succes la păstrarea unor alimente, desinfectarea semințelor etc. Conținutul ridicat în zahăr, vitamina B 1, B 2, C, săruri minerale, substanțe albuminoide, uleiuri eterice bogate în sulfură de ail etc. determină prețioasele sale însușiri medicinale.

Acele persoane care desconsideră ceapa, excluzînd-o din alimentație fac o mare greșeală. Siliciul conținut de ceapă este foarte bine folosit de organism, influențînd pozitiv elasticitatea arterelor, consistența și durabilitatea lor. În combinație cu calciul, siliciul dă naștere la siliciatul de calciu atît de necesar pentru consolidarea sistemului osos, motiv pentru care ceapa se recomandă în alimentația copiilor, mai ales în cazurile de rahitism. Sulfur, iodul și vitaminele pe care le conține ceapa, concură la combaterea reumatismului și aterosclerozei. Fitonidele și celelalte componente o recomandă ca bun dezinfectant intestinal. Consumul de ceapă în stare crudă ajută procesul de curățire a singelui și se răsfrînge favorabil și asupra altor organe, ca rinichi, plămîni etc.

Ceapa mai poate fi întrebuințată atît preventiv cît și curativ în combaterea multor boli de piele. Fiartă și terciută în lapte, ceapa combate crampele abdominale.

Ing. Ion I. ROVENȚA

MAGGIE ȘTIE TREIZECI DE CUVINTE FRUMOSE

Nu e frumos să spui cuvinte urite nicio-dată. Asta trebuie s-o știe chiar și o coșofană vorbitoare. Cine știe că regula merită să fie pedepsită. Iată un caz recent, care trebuie dat ca exemplu. La grădina zoologică din Londra, trăiește, pe post de mare vedetă vorbitoare, o coșofană, numită Maggie. Ea știe peste treizeci de cuvinte frumoase, pe care le adresează cu plăcere vizitatorilor. În ultimul timp, însă, bagajul de cunoștințe lingvistice i s-a mărit, dar într-un mod necorespunzător pentru o pasăre „bine crescută“. Maggie a învățat citeva injurături cam pipirate. Anchetă acestui caz nemaipomenit a stabilit că nevinovata pasăre a „prins“ injurăturile de la paznicul din sectorul respectiv, pe umărul căruia obișnuia să se plimbe în fiecare zi, cîte o oră—două. Directorul grădini, scandalizat, a dispus aplicarea unor pedepse severe: Maggie a fost internată în infirmerie, pentru „dezintoxicare“, iar paznicul a primit o mustrare scrisă, cu avertisment.

PENTRU IUBITORII DE FLORI

Florile de garoafe (*Dianthus Caryophyllus sanperiflorens*), fie de cele cultivate în sere (soiuri olandeze, italienești, americane etc.) ori de la soiurile cultivate în cîmp, vara, se vor recolta imediat ce bobocii florali încep să se desfășure și să se coloreze. Tînd florile după ce s-au deschis, ele își depreciază calitățile ornamentale și se păstrează mai puțin în vase. Într-un anumit timp corespunzător, aceste flori superbe se pot păstra ca flori tăiate 7—8 zile în apartamente.

Crizantemele (*Chrysanthemum L*) cu multiple soiuri cultivate pentru flori, în cîmp sau în ghivece, considerate ca cele mai frumoase flori de toamnă, se vor recolta numai cînd acestea încep să se desfășure. Ele au proprietatea de a-și continua creșterea și înflorirea și în apă. Florile de crizanteme păstrate în apă pot să reziste ca flori tăiate 10—25 zile.

Florile de Ochiul bouului (*Callistephus chinensis Nees*) fiind foarte apreciate ca flori de vară se recoltează cînd sînt înflorite. Înflorirea lor în vase poate dura 12—25 zile. Dacă se taie cînd sînt îmbobocite, ele rezistă mult în apă, însă nu-și continuă creșterea.

Pentru a avea flori tăiate de la cele peste 40 de specii de plante cultivate, ele trebuie recoltate și păstrate într-un anumit mod. Florilor tăiate trebuie să li se schimbe zilnic apa iar în apă să se adauge 2 picături de amoniac și un vîrf de cuțit de sare. Unii pun în apă 2—4 picături de oțet, alții adaugă 1/2 bucatică de zahăr, ori 1/2 aspirină sau cîte 3—4 g de cărbune pisat.

La 2—3 zile se taie 1—3 cm din baza cozilor și se pulverizează puțină apă pe frunze și flori. De adăugat că florile ținute la temperaturi scăzute se păstrează timp îndelungat fără să-și piardă culoarea, mirosul sau farmecul.

Din multiplele experiențe făcute, florile de Ochiul bouului ținute în apă la temperatura de +14°C s-au menținut frumoase timp de 35 zile, iar la temperatura de +22°C, s-au păstrat numai 12 zile. Aceste constatări pot fi luate în considerație la toate florile tăiate pentru vase, buchete, jerbe etc.

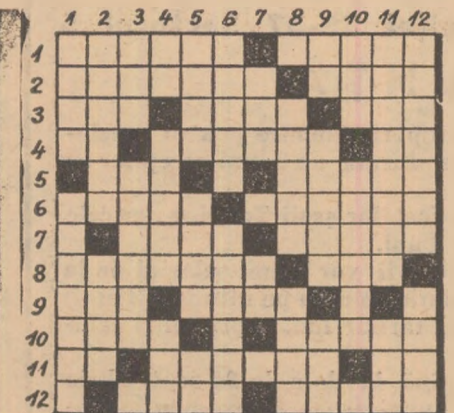
COCOȘUL: — Ca să fie complet exacte aceste situații, rog să consemnați și această ultimă realizare a mea!

Desen de Nic. NICOLAESCU

masivul Ceahlău; 6) Arbore cu flori albe, mirositoare — Vînt rece; 7) Electrod pozitiv — Drum sătesc; 8) Stație între Fetești și Cerna Vodă — La Bacău!; 9) Aici... la Măcin! — Cu el îi stă bine... călătorului; 10) Ca apele piraielor de munte — Cabană în Făgăraș (1533 m. alt.); 11) Una și una! — Cabană la care se poate ajunge de la Sovata, Tg. Mureș și Odorhei — Viță (fig); 12) Cabană, la 680 metri altitudine, lângă Cîmpulung Moldovenesc — Localitate cu un vechi far în Dobrogea.

VERTICAL: 1) Castel, trecătoare și cabană prin părțile Rîșnovului — Cabană, la 1710 m. alt. în zona Miercurea-Ciuc; 2) ...și una în pitoreasca regiune a Predealului (1243 m. alt) — Punct de plecare spre cabanele Podragul, Turnuri și Arpaș; 3) Fir — Frumoasă stațiune balneară, lângă Tîrgu Ocna; 4) În sezon! — ... de vale, stațiune climaterică în Bihor — Vedeti să nu se încurce! 5) Aerul înălțimilor — Alt punct pe hartă — Bluze înflorate; 6) Privitor la vamă — A proveni; 7) Tren (reg.) — Aur; 8) „O-bîrșia“ lui, o cabană la 1400 m în munții cu același nume — În cantitate mare; 9) Reper! — Gară de acces pentru cabanele Valea Simbetei și Urlea — Ialomîța, Prahova sau Argeșul; 10) Copac — Referitor la creșterea păsărilor; 11) Cabană turistică nu departe de Suceava (300 m. alt) — Strunește vînturile; 12) Complex turistic — sportiv în munții Făgăraș — ...și cabană în munții Surianului, la 1207 m. alt.

Ion PASCAL

„PEISA J“

ORIZONTAL: 1) Punct de plecare spre cabanele Capra Neagră, Cristianul Mare, Postăvarul ș.a. — O cabană în Făgăraș (600 m. alt.); 2) Munții cu cabanele Baleia, Buta, ș.a. — A face fructe; 3) Mînănatul lac vulcanic din Carpați — Cabana la cea mai mare altitudine (2507m) — Artist al gesturilor; 4) La munte! — Lac și pădure în preajma Capitalei — Nota bene; 5) Punct pe hartă — Vîrf în

DE LA LUME ADUNATE

POLIȚIA... DEGHIZATĂ

Trei sute de polițiști new-yorkezi vor patrula de acum încolo în... travesti, s-a anunțat la New York. Ei vor fi îmbrăcați în uniforme de portari, în haine de damă și vor fi postări în apropierea locurilor unde frecvența scandalagiilor este mai mare. Pentru ca să-și poată duce la bun sfîrșit misiunea ce le-a fost încredințată, ei au urmat un program de... pregătire artistică. După cum declară primarul New York-ului, John Lindsay, acest detașament a fost creat în urma succeselor înregistrate de un grup experimental de 20 de polițiști, care au activat... în travesti.

DOPUL BUCLUCĂȘ

O cunoscută revistă medicală engleză previne pe consumatorii de șampanie să fie foarte atenți, căci

dopul sticlei de șampanie poate sări cu o viteză de 14 m pe secundă și atinge o înălțime de 12 metri. Forța acestui... proiectil, e destul de mare — egală cu forța unei greutăți de 1 kg aruncată de la o înălțime de 10—15 centimetri. Din zece pacienți aduși într-o perioadă destul de scurtă la clinica de oftalmologie din Londra, patru erau picoli, care nu au știut să destu-pe atent sticle de șampanie.

STICLA CARE MĂREȘTE POFȚA DE MINCARE

Profesorul finlandez Olvi Eriametsa a fost premiat la expoziția de invenții din Bruxelles pentru sticla prezentată de el acolo. Sticla e destinată confecționării becurilor electrice. Ea nu lasă să

trecă razele galbene. Datorită acestui fapt, obiectele astfel iluminate apar mult mai clare, iar mîncarea are un aspect mult mai apetisant ca de obicei. Noile becuri au provocat un viu interes printre proprietarii de magazine alimentare și restaurante.

REPTILA „DACTILOGRAFA“

Un mecanic, specialist în repararea mașinilor de scris din Tucson (Arizona) a fost solicitat recent să execute una dintre cele mai delicate operații din cariera sa: să „extragă“ un mic piton de 1 m dintr-o mașină de scris. I-a trebuit aproape o oră ca să execute „reparația“ și să scoată reptila vie din locul în care se aceluase.

Rapiditatea dezvoltării plantelor

Plantele care trăiesc în Europa centrală cresc cu 0,05 cm pe minut, înțit creșterea lor nu poate fi observată cu ochiul liber. Există însă anumite plante care se dezvoltă mai repede și cresc cu mai mult spor. Astfel, vița sălbatică crește cu 5 cm pe zi, iar curpenii murelor chiar cu 7 cm în același interval de timp. Totuși, chiar și aceste dezvoltări rapide nu sînt vizibile.

Pe de altă parte, staminele unor plante balsamice cresc cu 200 la sută pe minut, iar creșterea corpusculilor cu polen poate fi urmărită foarte ușor la microscop.

Cercetătorii au stabilit, de asemenea, că florile de seacă cresc cu 1,8 mm pe minut. Această creștere rapidă nu durează, însă decît citeva minute. Altminteri ar însemna că în 24 de ore aceste codițe să atîngă lungimea de peste 2 m. Printre plantele care cresc foarte repede se numără și unele specii de bambus, care se lungesc în 24 de ore cu peste jumătate de metru.

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ — MERIDIANE

ÎNTÎLNIRI CU OAMENI DE ȘTIINȚĂ DE PESTE HOTARE

BIOLOGIA ARE NEVOIE DE SPRIJIN MATERIAL

De vorbă cu profesorul italian Antonio CICCARONE

La capătul unei foarte scurte vizite, pe care a făcut-o în țara noastră la invitația Academiei Republicii Socialiste România, profesorul Antonio CICCARONE, titularul catedrei de patologie vegetală a Universității din Bari, decanul Facultății de agricultură și directorul Institutului de patologie vegetală din același centru științific al Italiei, cunoscut pentru lucrările sale în domeniul micologiei, a răspuns la întrebările pe care i le-am adresat în numele cititorilor revistei „Agricoltura”.

— Sinteți de acord cu cei care afirmă că biologia resimte o anumită rămânere în urmă, în raport cu celelalte științe contemporane ?

— Nu. Aș spune, mai degrabă, că biologia are nevoie de un sprijin material mai mare decât celelalte științe.

Biologia fundamentală a făcut progrese foarte mari. În genetică, în domeniul acizilor ribonucleici și deoxiribonucleici, al codului genetic etc, noile descoperiri sînt cu adevărat extraordinare. Poate că biologia aplicată nu ține prea bine pasul cu aceste noutăți și, de aceea, cred că tocmai acest sector are cel mai mult nevoie de sprijin material.

— Care considerați că sînt caracteristicile microbiologiei contemporane, domeniul în care se înscrie și specialitatea dv. ?

— Cred că microbiologia este, actualmente, un domeniu puțin prea general. În orice caz, cred că cele mai importante realizări ale sale sînt aplicațiile industriale și cele medicale.

În aria micologiei, cele mai noi și eficiente eforturi se desfășoară, după părerea mea, pe planul sistematicii și pe cel al fiziologiei ciupercilor.

— Cum apreciați rolul protecției plantelor în condițiile proprii dezvoltării

prin care trec acum agricultura și ramurile de activitate legate de ea ?

— Mi se pare esențial ca protecția plantelor să se debaraseze de viziunea limitată la interesele agriculturii. Ea trebuie să-și lărgască, în mod hotărît, sfera de activitate în domeniul conservării produselor agroalimentare, al transportului acestora, în domeniul protecției naturii. De aceea, aș spune că, în cîmpul de acțiune al protecției plantelor trebuie inclus, pe lîngă agricultor, și consumatorul.

Este știut, pe de altă parte, că protecția plantelor este legată de anumite neajunsuri care se manifestă pe plan igienic și pe cel al echilibrului natural. Aceste neajunsuri pot fi evitate sau, cel puțin reduce, datorită unui mijloc important de care dispunem: lupta integrată-chimică și biologică.

— Ce impresie v-a lăsat activitatea cercetătorilor români care lucrează în domeniul biologiei și al protecției plantelor ?

— Mai degrabă, am rămas cu o dorință. Lucrările care se întreprind la dumneavoastră în aceste ramuri ale științei sînt deosebit de importante și complexe. În timpul scurtei vizite pe care am făcut-o în România, am putut cunoaște o prea mică parte a acestor lucrări. De aceea, nutresc dorința de a reveni pentru a putea lua un contact mai substanțial cu această rodnică activitate.

Adrian COSTA

ORIZONTURI

UN NOU MARCATOR

Se știe că la împrăștierea îngrășămintelor și la stropirea culturilor cu ajutorul mașinilor remorcate de tractor trebuie evitată tratarea repetată a unor suprafețe. Pentru marcarea marginilor de suprafețe tratate se folosesc țărși, discuri fluorescente și chiar vopsele. Pentru efectuarea marcărilor speciale sînt necesare cheltuieli de timp și muncă, iar folosirea vopselelor, nu este un mijloc prea sigur. Vopselele nu pot fi folosite pe timp umed, deoarece ele sînt spălate ușor de ploaie și sînt vizibile numai în stadiul primar de creștere a culturilor.

În Anglia a fost construit un dispozitiv care, folosind un detergent, ejectează picături de spumă densă, la anumite intervale, pe cărarea făcută de tractor. Asupra acestei spume netoxice nu influențează timpul umed, iar picăturile de spumă se văd bine timp de 40 de minute. Noul dispozitiv de marcarea se compune dintr-un container cu capacitatea de 5 galoni, un robinet cu trei canale și un furtun de cauciuc. Gazele de eșapament ale tractorului sînt folosite pentru comprimarea lichidului din marcator și pentru pomparea lui sub presiune în furtun. Cheltuielile de exploatare sînt astfel cu mult mai mici decît cheltuielile pentru marcarea cu vopsele.

CETINA — UN FURAJ VALOROS

În Bulgaria, Ungaria și Austria s-au desfășurat, în ultimii ani, cercetări pentru determinarea valorii cetinii de brad ca furaj pentru animale și ca bază meliferă.

Experiențele întreprinse în Bulgaria au demonstrat că cetina de brad, administrată în hrana oilor-mame, a determinat o creștere de 14 la sută a producției de lînă și o sporire cu 10 la sută a cantității zilnice de lapte. S-a adăugat, timp de 100 zile, în rația fiecărei oi, 300 grame cetină de brad. La lotul de experiență, venitul pe oaie hrănită cu adăos de cetină a fost mai mare. Analizele făcute au arătat că un kg de cetină de brad conține 100 mg de caroten.

În Ungaria, Austria și în alte țări, cercetările efectuate au arătat că mierea obținută la stupinele situate în apropierea pădurilor de brad are o mare putere antibacteriană, de 64 de ori mai puternică decît mierea de salcim. Mierea de brad este foarte aromată, are un conținut mare de săruri minerale și poate fi utilizată ca aliment valoros în terapeutică. De aceea, se recomandă utilizarea apiculturii pastorale și staționarea în preajma pădurilor de brad.

Din presa străină

Eficacitatea unor noi insecticide

în combaterea gândacului din Colorado

„PESTYCYDY”

După cum au arătat o serie de experiențe efectuate în Polonia și în alte țări, produsele pe bază de clor, folosite la tratarea culturilor atacate de gândacul din Colorado, sînt, în general, toxice. Aceste substanțe prezintă, remanentă în sol și o insuficientă selectivitate și, ca atare, pot provoca pierderi și faunei folositoare. Adesea, toxicitatea lor se răsfrînge asupra organismelor animalelor și omului care consumă din recolta tratată cu aceste insecticide. Din aceeași cauză, adesea se întîmplă ca produsele să nu poată fi livrate la export.

Actualmente în lume se caută noi tipuri de insecticide, mult mai eficiente și care, în același timp, să fie lipsite de remanența caracteristică.

La institutul pentru protecția plantelor din Poznań, au fost experimentate în ultimii ani, printre altele 26 de substanțe de combatere a gândacului din Colorado, următoarele insecticide: Birlane, o emulsie produsă de firma Shell din Anglia, Zolone, fabricată în Franța, care se prezintă sub formă de suspensie, Uden din R.F. a Germaniei, tot sub formă de suspensie, Carbamult o suspensie produsă de firma Shering și Mesural, tot o suspensie fabricată de firma Bayer, ambele în R.F. a Germaniei. Dozele de substanță activă, în grame la ha, folosite în experiențele efectuate, au fost următoarele: 230, 600, 300, 450, 450.

Insecticidele au fost încercate în două localități diferite, pe terenuri cul-

tivate cu cartofi, pe suprafețe de 15 ha, fiind aplicate prin stropire, în timpul lunii iulie. Experiențele au avut în vedere stabilirea eficacității acestor preparate asupra gândacului din Colorado, în diverse faze de dezvoltare a acestuia, cit și a eficacității insecticidelor la diferite perioade de administrare. Probele au fost luate după metoda alegerii întîmplătoare. Cercetările au arătat, că cele mai avantajoase insecticide sînt Uden și Birlane care au avut următorii indici de eficacitate: după două ore — respectiv 99,76 la sută și 99,5 la sută; după cinci zile ele mai aveau o eficacitate de 98,45 la sută și 98,17 la sută.

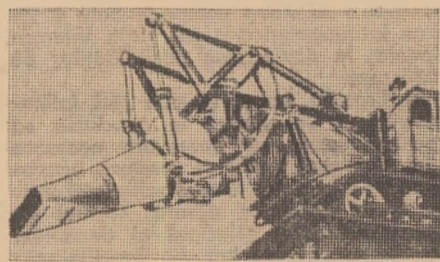
Gîndacii au fost împărțiți în 4 categorii de virștă. Din acest punct de vedere, cel mai eficace s-a dovedit insecticidul Birlane, care a distrus sută la sută gîndacii de virștele 1—3, după două ore de la aplicare.

A doua viață a turboreactoarelor

Pînă nu de mult, o dată cu scoaterea din serviciu a aparatelor de zbor, din cauza uzurii lor fizice, motoarele acestora erau aruncate pur și simplu la fier vechi — scrie revista „NAUKA I JIZNI” (U.R.S.S.).

După o carieră îndelungată și sute de mii de kilometri, parcurși pe drumurile văzduhului, puternicele motoare ieșeau, așadar, la... pensie. Cuiva i-a venit ideea de a prelungi activitatea acestor motoare, dîndu-le diverse întrebuintări. De data aceasta, pe... pămînt. Pentru „reangajarea” motoarelor de avion pledează faptul că ele posedă calități deosebite (randament ridicat, greutate redusă, pornire rapidă, manevrabilitate simplă și funcționare sigură).

Destinul „pămîntesc” al acestor pensionate a început pe... aerodromuri. Motoarele turboreactoare, montate pe o platformă specială, sînt, datorită jetului de aer fierbinte produs prin evacuarea gazelor, de neînlocuit la topirea gheții. Topirea zăpezii de pe terasamentul căilor ferate în timpul unor înzăpeziri și distru-

O noutate... motoare turbo-reactoare în agricultură.

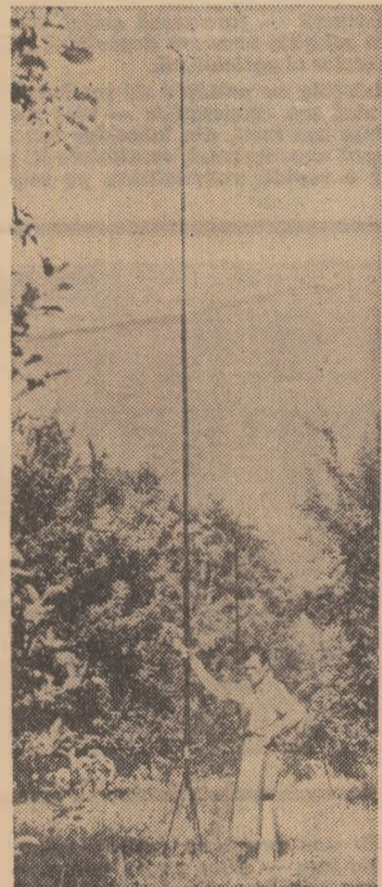
gerea buruienilor ce cresc pe margine sînt altele cîteva din muncile pe care puternicele motoare, ce săgetau înainte înălțimile albastre, le îndeplinesc cu aceeași promptitudine.

Din cariera „terestră” a motoarelor de avion face parte — pe lîngă multe altele — și agricultura. La expoziția organizată la Moscova pe această temă au

și fost prezentate cîteva aspecte agricole ale activității lor. Instalațiile create în acest scop au în vedere, de pildă, folosirea motoarelor turboreactoare la mașinile de uscat semînțe. Astfel, în localitatea Kirov, la o productivitate de 100 tone de semînțe uscate pe oră s-a obținut o scădere a costului cu 29,5 ruble la tona de semînțe uscată. Pentru a beneficia și mai mult de eficacitatea motoarelor cu reacție, agricultorii le-au dus chiar pe... ogoare. De pe platforma pe care sînt montate, asemenea motoare încălzesc cu succes solul făcîndu-l potrivit pentru însămînțare. În această ipostază aviația „terestră” lucrează în sovhozul „Koharo” din R.S.S. Gruzină și pe cîmpul experimental al stațiunii constructive de mașini din Egward. Pe de altă parte, motoarele turboreactoare instalate în grădini și livezi asigură cu jetul lor fierbinte de gaze o protecție certă împotriva înghețului. Nu trebuie uitată, de asemenea, posibilitatea utilizării lor la încălzirea serelor.

Deși se află la începutul „carierei” sale, aviația pensionară pare a avea anumite perspective deloc neglijabile pentru satisfacerea anumitor necesități ale agriculturii.

N. MARIȘ

Chiar dacă este „artificială” ploia trebuie să cadă de la înălțime. Lucru ușor de realizat cu ajutorul acestor aspersoare verticale produse de firma Perrot.

GRU ÎN TIMPURIU DE ÎNALTĂ PRODUCTIVITATE

Oamenii de știință canadieni au stabilit experimental că griul se coace mai devreme și dă recolte mai bogate dacă este semănat în pragul iernii și dacă solul este acoperit cu folii de masă plastică, care iarna îl feresc de geruri. Primăvara, sub acțiunea căldurii și umezelii, foliile se distrug, lăsînd griul să germineze.

Această metodă a fost folosită pentru prima oară la Universitatea din provincia Manitoba, unde perioada de germinare a culturilor este foarte scurtă. Recolta de griu obținută în primul an a fost cu 14 la sută mai mare, iar în al doilea an — cînd s-au folosit acoperiri din masă plastică mai eficiente — cu 50 la sută mai mare decît în mod obișnuit, iar griul s-a copt cu 3 săptămîni mai devreme decît cel semănat primăvara.

În S.U.A. astfel de experiențe se efectuează la Universitatea din statul Dakota de nord. O firmă americană experimentează în prezent eficiența acoperirilor din masă plastică și la alte culturi agricole.

AGRICULTURA PE GLOB

Grossbeeren, o verigă din lanțul unor cercetări complexe

Caracterizarea de mai sus, care definește locul pe care îl ocupă Institutul de cercetări de la Grossbeeren (R.D. Germană) în ansamblul activității științifice avind ca obiect plantele legumicole, aparține directorului său, amabilul dr. J. Dehne.

Această unitate științifică, situată nu departe de Berlin, poate fi socotită într-adevăr o parte a unui tot. Căci Institutul de la Grossbeeren a stabilit relații de strînsă cooperare cu alte câteva institute de cercetări: cu cel de la Quedlinburg, unde se studiază fiziologia plantelor, cu cel de la Magdeburg — care se ocupă cu problemele prelucrării fructelor și legumelor, cu Institutul de cercetări alimentare și chiar cu Institutul de cercetări pentru prospectarea piețelor, de la Leipzig. Se realizează, în acest mod, o cooperare bazată nu pe simple înțelegeri verbale ci pe convenții scrise, care consimțeau, cu strictețe, obligațiile reciproce.

În ansamblul acestor cercetări, activitatea desfășurată la Grossbeeren reprezintă, poate, veriga cea mai importantă. Căci aci se stabilește printr-o permanentă legătură cu practica, printr-o cunoaștere profundă a cerințelor producției, direcția actuală și de perspectivă a cercetărilor privind legumicultura. Cele patru secții ale Institutului — de tehnologie a legumelor cultivate în câmp, a celor cultivate în sere, secția economică și cea de proiectare și construcții — jurnizează astfel economiei soluțiile necesare dezvoltării acestui sector al agriculturii.

Relațiile cu unitățile de producție — de stat sau cooperatiste — sînt foarte strînse așa încît, din laborator sau din câmpul experimental, rezultatele își găsesc o rapidă materializare pe zeci și

sute de hectare. Recent, de pildă, au fost generalizate importante concluzii ale cercetării într-o problemă spinoasă pentru practică: cultura castraveților. Diferențele mari de producție înregistrate de la un an la altul, și de la o zonă la alta au impus această plantă atenției cercetătorilor. Experimentările au demonstrat necesitatea trecerii de la cultura în câmp liber la cea sub adăposturi de polietilenă, înalte de 2—2,5 m, în care devine posibilă și mecanizarea. Apreciind avantajele metodei, cu a că-

CĂLĂTORII DE DOCUMENTARE

rei popularizare și transpunere în practică s-au ocupat cercetătorii înșiși, numeroase unități agricole au preluat și indicațiile primite.

De altfel, cultura legumelor sub adăposturi de polietilenă este una din preocupările de bază ale Institutului de la Grossbeeren. Problemele — legate de construcție sau de tehnologie — se amplifică mereu. Un rol determinant îl are industria a cărei producție destinată acestui sector al legumiculturii este în continuă creștere și diversificare. La rîndul lor, solicitările legumicultorilor constituie, și ele, motorul dezvoltării continue a cercetărilor în acest domeniu. Diferite tipuri de adăposturi preconizate — pe care le-am întilnit pe terenurile experimentale —

marchează o evidentă tendință către construcții care să permită aplicarea tehnologiilor moderne.

Cercetătorii prezintă ca mai evoluate și mai potrivite condițiilor țării, adăposturile cu lățimea de 6 m și lungimea de 30 m. Prin gruparea a cinci asemenea construcții se pot realiza „blocuri”

Aparat de „sudură” a foliilor de polietilenă.

în care deplasarea tractoarelor și mașinilor agricole este mult ușurată. Spre posibilitatea unui consum redus de forță de muncă — de data aceasta în realizarea construcției — tinde și procedeul de fixare a foliilor de polietilenă pe schelete construite din țevi metalice, a căror montare se realizează fără sudură, prin simpla lor îmbinare.

Cercetătorii studiază în prezent și alte aspecte ale legumiculturii sub polietilenă: efectul folosirii unor foi mai groase și deci mai rezistente, diferite metode de fertilizare, de tipuri de iluminare, raportul optim între temperatură și umiditate etc. Permanentul contact cu practica reprezintă pentru Institutul de la Grossbeeren o sursă inepuizabilă de inspirații creatoare, o adevărată bază de lansare către noi obiective de cercetare.

Ing. Sonia DIRADURIAN

IMAGINEA ȘAPĂMÎNII

Aprecierea „performanțelor” biologice ale animalelor domestice, bazată pe cunoașterea descendenților, preînde un volum de calcule foarte mare. Rezolvarea lor eficientă este posibilă numai cu ajutorul mașinilor electronice de calcul, de felul celui pe care v-a prezentăm în imagine.

Vizita prof. N. Giosan în Anglia

În cursul vizitei pe care a făcut-o în Anglia, delegația de specialiști condusă de prof. Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, s-a întilnit cu James Hoy și Jon Mackie, secretari parlamentari ai Ministerului Agriculturii. Au fost abordate probleme privind cooperarea bilaterală în domeniul agriculturii.

Președintele Consiliului Superior al Agriculturii a avut, de asemenea, o întrevedere cu Clwyd Hughes, ministrul agriculturii, pisciculturii și alimentației al Marii Britanii. Au fost examinate cu acest prilej căile de dezvoltare a colaborării tehnico-științifice, posibilitățile de largire a cooperării economice în domeniul agriculturii, precum și de extindere a schimburilor comerciale cu produse agricole între România și Marea Britanie.

Delegația de specialiști s-a însoțit duminică în Capitală.

O delegație de specialiști din agricultura R. P. Ungare vizitează România

Luni dimineața, a sosit în Capitală o delegație de specialiști din agricultura R. P. Ungare, condusă de dr. Imre Dimeny, ministrul agriculturii și industriei alimentare, care, la invitația președintelui Consiliului Superior al Agriculturii, face o vizită în țara noastră.

În aceeași zi, la amiază au început convorbirile între ministrul agriculturii și industriei alimentare al R. P. Ungare, Imre Dimeny, și președintele Consiliului Superior al Agriculturii, Nicolae Giosan.

După-amiază oaspeții, împreună cu președintele Consiliului Superior al Agriculturii, a vizitat Complexul zootehnic de la Oltenița.

Ministrul agriculturii și industriei alimentare al R.P. Ungare, a avut marți dimineața o întrevedere cu Mihai Suder, ministrul economiei forestiere. Oaspeții au făcut apoi o călătorie în județele Ilfov și Prahova. Ei au vizitat Combinatul avicol al I.A.S. Peris, C.A.P. Bucov și I.A.S. Valea Călugăreasa.

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Iosif Banc, a primit miercuri dimineața pe dr. Dimeny Imre, ministrul agriculturii și industriei alimentare al R. P. Ungare.

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, a participat Nicolae Giosan, președintele Consiliului Superior al Agriculturii.

A fost prezent Imre Farkas, însoțitor al afaceri cu interim al R. P. Ungare la București. Cu acest prilej au fost discutate unele probleme referitoare la dezvoltarea în continuare a colaborării și cooperării în domeniul producției agricole între cele două țări.

Din nou problema agrară ocupă un spațiu larg — chiar pagini întregi — în ziarul brazilien. De la data decretului prezidențial cu privire la aplicarea reformei agrare au trecut aproape trei luni — perioadă în care atenția opiniei publice a fost solicitată de un foarte mare număr de studii și articole consacrate agriculturii și, mai ales, raportului dintre acest sector important al economiei și ansamblul dezvoltării naționale.

De mai mulți ani, slaba productivitate agricolă și discrepanțele uriașe în structura proprietății asupra pământului constituie doar un obiect de studiu, fără ca pînă acum să se fi trecut în mod practic la aplicarea unor soluții. Semnatarul acestor rînduri a vizitat Brazilia la sfîrșitul anului 1967, cînd „Institutul Național pentru Reforma Agrară” a dat publicității un document cu privire la numărul proprietăților agricole și clasificarea lor după suprafețe. În acest raport se arată că 80 de mari latifundiași dețin 20 de milioane de hectare, din cele 30 de milioane de hectare cultivate. Celorlalte gospodării țărănești — aproape 2 900 000 — nu le revine decît 1/3 din totalul suprafețelor pe care se practică agricultura. Acest document — foarte prețios prin constatările pe care le cuprinde — este și acum principalul act justificativ al decretului prezidențial privind inițierea reformei agrare. Este al cincea și cîtelea start în acțiunea, pînă acum niciodată concretizată, a reformei agrare. S-a scris în presa braziliană că, pînă acum, s-au elaborat circa 2 000 de proiecte agrare, fiind toate înmormintate de latifundiași, care dispun de o mare influență în determinarea actelor politice ale statului.

PROBLEMA AGRARĂ ÎN BRAZILIA — 1969

Un start adevărat?

În acele cazuri cînd proiectele de reformă agrară au ajuns în dezbaterile congresului național, întotdeauna ele au fost respinse, prin invocarea prevederilor constituționale cu privire la caracterul inalienabil al proprietății.

Problema agrară a continuat să apară pe agenda politicii economice în ciuda repetatelor schimbări care au avut loc la conducerea țării.

Guvernul președintelui Costa e Silva s-a arătat receptiv la îndemnul Institutului Național pentru Reforma Agrară de a se opera schimbări în Statutul pământului. Totuși, în 1967 și 1968, nu se luase nici o măsură concretă. Decretul din aprilie a.c. este cu atît mai surprinzător, cu cît el stabilește pentru prima oară posibilitatea de expropriere fără plata imediată prin bani, ci prin bonuri de stat, achitabile într-o perioadă de 20 de ani.

Cum se explică decretarea unei asemenea legi?

Condiționarea reciprocă a agriculturii cu celelalte ramuri ale economiei naționale devine tot mai evidentă. La sesiunea CEPAL (Comisia economică a O.N.U. pentru America Latină) din anul acesta, majoritatea participanților au relevat faptul că productivitatea scăzută din a-

gricultură provoacă mari dificultăți în funcționarea și eficiența mecanismelor economice din țările latino-americane. Și, nu este vorba doar de insuficiența produselor agricole pentru industriile naționale care tind să se dezvolte, sau pentru consumul populației; prețul de cost ridicat al materiilor prime din agricultură contribuie la slaba competitivitate a țărilor latino-americane pe piața internațională, la diminuarea posibilităților de desfășurare.

În Brazilia, ca și în alte țări latino-americane, se ajunge la concluzia că sporirea resurselor financiare necesare unui ritm mai rapid al creșterii economice nu este posibilă fără schimbări profunde în structurile agrare. Tocmai de aceea obiectivul principal al decretului pentru reforma agrară din Brazilia este sporirea productivității în agricultură, pe calea schimbărilor structurale. Organismul de stat care va fi înființat pentru aplicarea decretului va asigura prin intermediul viitoarelor „Asociații ale reformei agrare” înzestrarea tehnică a noilor gospodării și înființarea unei rețele de învățămînt agricol.

Decretul pentru reforma agrară urmărește și stimularea acțiunii naționale de „ocupare” a teritoriului țării. Se știe că

vaste regiuni ale Braziliei (aproape 2/3 din teritoriul ei sînt nelocuite. În consecință, vor fi supuse expropriării și colonizate în primul rînd proprietățile necultivate, lăsate în paragină.

Decretarea reformei agrare are și temeuri politice. Este cunoscut că, anul trecut, Congresul național a fost dizolvat, guvernarea exercitîndu-se, de atunci, exclusiv prin decrete prezidențiale, denumite „acte instituționale”. Conștient de faptul că desființarea parlamentului și îngrădirea libertăților politice sînt privite ca acte ale concentrării puterii, care stîrnesc opoziție, guvernul vrea să demonstreze că el folosește puterile pe care și le-a asumat în direcții utile dezvoltării naționale. Astfel, prin „Actul instituțional nr. 5” a fost interzisă achiziționarea terenurilor agricole din Amazonia de către societățile nord-americane, iar prin „Actul instituțional nr. 9”, se deschide calea primei reforme agrare în Brazilia.

După experiența tristă a altor proiecte vizînd o asemenea reformă, se poate pune întrebarea dacă startul luat în 1969 este tot fictiv sau real.

În studiile și analizele care apar în presa braziliană se poate întilni deseori aprecierea că — avîndu-se în vedere complexitatea motivelor care stau la baza „Actului instituțional nr. 9”, decretarea lui exprimă abordarea cu seriozitate a problemei agrare.

Începerea și desfășurarea reformei agrare va însemna o nouă confruntare — cu rezultate care încă nu se pot prevedea — între o tendință a progresului național și forțele care îl frînează.

Eugen POP